

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 17

V Žatci 30. dubna 1948

Cena 4 Kčs

Nový První máj

Svátek 1. máje dospěl u nás letošního roku k nové metě. Vznikl původně jako manifestace dělnického lidu, tehdy ještě vyřazeného z aktivní účasti nejen na správě věci veřejných, ale také hluboce poniženého a ponižovaného po stránce ryze lidské. Od rána do noci dřel pro cizího za hladovou mzdu, bez minimálních sociálních práv, bez zajištění v nemoci a ve stáří, aby po celoživotní dřině byl tam, kde začínal před několika desítkami let: bez prostředků, bez existenciálního zajištění a to ještě hůř, že život už měl za sebou, početnou rodinu kolem sebe a před sebou jen obavy, jak dožijí těch pár let, která mu ještě zbývají.

Manifestaci pracujících a chudých byl původně 1. máj. Aspoň jednou do roka si měl svět si všimnout, že zde čeká na vyřešení problém, který se dotýká milionů lidí, převážně většiny lidstva vůbec a že není možné, má-li být na světě opravdu spravedlnost, aby tento stav trval i nadále. Tak se stal brzy 1. máj z manifestace demonstrací pracujícího lidu proti bezpráví, které na něm bylo páčáno v ohledu politickém i sociálním. V našich zemích pak 1. máj býval na víc ještě mohutným projevem národní uvědomělosti dělnictva a jeho vůle po dosažení plné svobody národní a samostatnosti státní. Historicky to dokumentoval zejména památný 1. máj 1918 v Lipt. Sv. Mikuláši, kdy slovenský dělnický lid vyslovil veřejně právo našich národů na sebeurčení a položil tím jeden ze základních kamenů Československa.

Po splnění svých práv národních mohli pracující lid Československa oslavit 1. máj už za okolností podstatně příznivějších také pokud jde o realizaci jeho potřeb sociálních. Pracující lid stal se aspoň částečným účastníkem a podílníkem na správě národních a státních věcí, také jeho sociální postavení a zajištění se zlepšilo. Přesto však oslavy 1. máje nemohly vyznívat vždy jen v čistotu, ničím nekalenou radost. V mnoha sociálních opatřeních se zůstalo na půl cesty, někde se dokonce objevil pokus o opětné okleštění vymožeností dělnického lidu který sám byl roztrfěn v několika proti sobě řečnicích politických stranách a tak se stalo, že 1. máj byl někdy více projevem nespornosti a slabosti dělnictva než výrazem jeho jednoty a síly.

Porovnejme si s tím oslavy 1. máje dnes. Především všechny složky pracujícího lidu prohlásily spontánně, že oslavy

PRACUJÍCÍ LID ŽATECKA

slaví v jednotě a skutečné lidové demokracii

1. M Á J

svátek práce

P o ř a d slavnosti 30. dubna 1948:

20.00 hod. **Městské divadlo**

Okř. výbor SČM v Žatci: Slovanský májový večer s programem: Proslov, hudba, Sokola, zpěvy, tance, recitace, scény — Vstupné 15,— až 20,— Kčs

20.00 **Kino Lučan** — film Partyzán

21.00 Slavnostní večerka s ohňostrojem na náměstí před radnicí

P o ř a d slavnosti 1. května 1948:

6.00 Slavnostní budíček

7.30 Nástup na obvoděch

8.00 Sraz na stadionu Flora

9.15 Slavnostní průvod na náměstí

10.00 Projevy: Promluví zástupce ÚAVNF a předseda ONV škt. Jan Zicha

Pozdravy — Hymny

11.00 Koncert na náměstí

Odpoledne ve 14 hod. Lidová veselice na stadionu Flora. K tanci a poslechu hrají 2 hudby — Ukázky slovenských tanců — Volyňská taneční skupina — Taneční parket — Kavárna — Vinárna — Buffet

A t r a k c e: Rybolov, střelnice, dětský koutek, loutkové divadlo, závody v pytlích a j. — Vstupné Kčs 10,—

Večer o 20. hod. Taneční zábava na Střelnici a v Sokolovně, hudba sokolská a městská — Vstupné 25 Kčs, vojsko 15 Kčs

1. máje budou u nás letos i napříště společné a jednotné. Všichni pracující jsou si rovni, jsou si rovni ve všech povinnostech i ve svých právech, všichni mají společný cíl. Dnes není třeba, aby se oslavy 1. máje vybijely ve vzájemném po-

mlouvání a osočování, všechen pracující lid si podává ruce, aby přehlédl vykonané dílo. Radí se kolem Gottwaldovy vlády, obrozené Národní fronty, aby společně s ní pokračoval v budovatelské práci.

Sjezd volyňských Čechů v Žatci v neděli dne 25. dubna 1948

Zatecké divadlo uvítalo v neděli 25. dubna t. r. účastníky mimořádného sjezdu volyňských Čechů vyzdobeným jevištěm, připraveným k slavnostnímu aktu, kterým Svaz Čechů z Volyně převzal patronát nad vojenským útvarem „Volyňských Čechů“.

Tohoto významného sjezdu zúčastnil se velitel voj. útvaru „Volyňských Čechů“ pplk. Brix, důstojníci a mužstvo tohoto útvaru, oficiální zástupci okresu a města a delegáti volyňských Čechů ze všech krajů Čech a Moravy.

Zvláště srdečně byl uvítán poslanec ÚNS, dr. Bedřich Steiner, předseda AV ČUZ, spolubojovník z fronty, osvědčený přítel a zastánce práv reemigrantů a zvláště volyňských Čechů, které velmi dobře zná, o něž má upřímný zájem a k nimž má ten nejlepší poměr.

Slavnostní sjezd zahájil předseda SCZV red. Jar. Chudoba úvodním prolovem, v němž krátce zhodnotil význam posledních událostí s hlediska všeobecného i s hlediska dílčích zájmů volyňských Čechů a konstatoval, že jsou vytvořeny ty nejlepší předpoklady pro další nerušený vývoj, pro úspěšnou, budovatelskou, mírovou práci k prospěchu národa a republiky.

Po úvodním prolovu předsedy Svazu ČZV ujal se slova poslanec dr. Bedřich Steiner, který ve svém velmi obsáhlém, upřímném a hodnotném projevu probral otázky související s reemigrací, její přípravou a průběhem, zhodnotil přímou reemigrantů a zvláště volyňských Čechů pro republiku a také všechna opatření, jež mají na zřeteli péči o reemigranty, která díky bývalému ministru soc. péče prof. dr. Zdeňku Nejedlému a plně podpoře KSC je opřena o zákony, zaručující reemigrantům veliké možnosti. Ukázal i na obtíže vyplývající ze zvláštního dočasného postavení reemigrantů a zdůraznil nutnost jednotného postupu. Doporučoval, aby se volyňští Češi snažili o rychlou asimilaci a zapojení do všeho veřejného dění v republice. Vyjádřil pevné přesvědčení, že se stanou ve mnohém vzorem svému okolí, jako byli na Volyni a v řadách čs. zahr. armády.

Poslanec dr. Steiner zhodnotil také obšírně poslední vnitropolitické události v republice a jejich důsledky, které se jasně projevují ve formě nových zákonů zemědělských, školských, zákona o národním pojištění a především v návrhu nové ústavy. To vše nám zaručuje všechny dosavadní vymoženosti jak politické, tak sociální, hospodářské a kulturní a otevírá cestu k úspěchům dalším, cestu k socialismu.

V závěru apeloval na volyňské Čechy, aby společně se vším pracujícím lidem republiky budovali pevné základy lepší, šťastnější budoucnosti našeho národa a tak plnili odkaz těch,

kterí pro tyto ideály bojovali a umírali.

Projev poslance dr. Steinera byl přijat tak, jak si pro svůj význam a důležitost zasloužil.

Po projevu dr. Steinera pozdravil sjezd předseda ONV škpt. Zicha a předseda MNV František Malát. Z obou pozdravů se dalo vyčíst, že poměr k vol. Čechům na Zatecku je ten nejlepší, že jsou plně oceňovány jejich zásluhy a že jejich požadavkům se vychází všemožně vstříc. Bylo vysloveno přesvědčení, že tento poměr se bude stále zlepšovat a že se bude utužovat spolupráce pro další zdárný hospod. i kulturní rozkvět okresu.

Projevem předsedy MNV v Žatci byla ukončena první část programu slavnostního sjezdu.

Po krátké přestávce nastoupili trubači voj. útvaru „Volyňských Čechů“, čestná stráž příslušníků I. a II. odboje, soubor vol. mládeže, velitel voj. útvaru „Volyňských Čechů“ pplk. Brix a předseda SCZV red. Jar. Chudoba k slavnostnímu aktu převzetí patronátu Svazem Čechů z Volyně nad voj. útvarem nesoucím jméno „Volyňských Čechů“.

Předseda SCZV obrátil se k veliteli voj. útvaru „Volyňských Čechů“ s tímto projevem:

Pane podplukovníku!

Jménem Svazu Čechů z Volyně a jménem všech volyňských Čechů, zvláště pak příslušníků čs. zahr. armády vyslovuji naši hlubokou vděčnost a upřímnou radost nad tím, že se nám dostalo té cti, že útvar, jehož jste velitelem, ponese jméno: 21. tanková brigáda „Volyňských Čechů“.

Touto skutečností byly znovu zhodnoceny zásluhy a oběti, které volyňští Čechové přinesli v bojích za svobodu republiky Československé v řadách čs. zahraniční armády ze SSSR. Touto skutečností je vyjádřeno přesvědčení, že i pro budoucnost se s volyňskými Čechy může počítat jako s věrnými a spolehlivými obránci republiky a strážci jejich demokratických zásad a socialistických vymožeností.

Slavná bojová tradice volyňských Čechů, vykoupená krví a životy tisíců bratří z jejich řad, bude žít a bude nerozlučně spjata s vojenským útvarem, který ponese jejich jméno. Jsme právem hrdí a šťastní, že je to právě vojenský útvar v Žatci, v místě, které se stalo pro volyňské Čechy symbolem jejich nového domova ve staré vlasti.

Jsme pevně přesvědčeni, že ten nejlepší poměr volyňských Čechů k armádě a uznání, jehož se jim dostává, najde své plné vyjádření v usilovné, budovatelské práci pro blaho národa a ve společné snaze o zajiš-

tění míru a šťastnější budoucnosti všeho československého lidu.

Svaz Čechů z Volyně, jako vrcholná organizace volyňských Čechů, přejímá dnes patronát nad 21. tankovou brigádou „Volyňských Čechů“ a vědomí všech čestných důsledků a závazků z toho aktu vyplývajících.

Věříme a slibujeme jménem všech volyňských Čechů, že tyto závazky budou splněny stejně dobře a úspěšně, jako byly splněny naše národní a viastenecké povinnosti v poslední světové válce, ve vítězných osvobozovacích bojích se Svobodou za svobodu.

Pane podplukovníku, jako předseda SCZV předávám Vám, veliteli 21. tankové brigády „Volyňských Čechů“ pamětní listinu o převzetí patronátu, která bude symbolem naší věrnosti, oddanosti a lásky k vlasti a naší armádě, příslibem, že budeme žít a pracovat pro zachování těch ideálů, pro něž jsme bojovali a krváceli, a jasným svědectvím o tom, že stojíme vždy hotovi k plnění rozkazů jako dobrá a věrná stráž!

Poté předal veliteli voj. útvaru „Volyňských Čechů“ pamětní listinu o převzetí patronátu. Slavnostní symbolický akt byl dovršen vzájemným objetím a polibkem. Scéna zapůsobila na všechny přítomné hlubokým dojmem. Zazněly slavnostní fanfáry a všichni přítomní povstáním projevíli radost nad uznáním, jehož se vol. Čechům dostalo touto skutečností.

Velitel voj. útvaru „Volyňských Čechů“ měl potom tento projev:

Vážení přátelé, sestry a bratři, sou-družky a soudruzi!

Skutečnost, že vojenský útvar v Žatci nese jméno „Volyňských Čechů“ a zejména, že Svaz volyňských Čechů přejímá nad mým útvarom patronát, naplňuje mne a všechny příslušníky vojenského útvaru „Volyňských Čechů“ štěstím a hrdostí.

Byli to volyňští Češi, kteří jako první přísahali v prvé světové válce na prapor I. české družiny v Kyjevě. Byli to volyňští Češi, kteří svou statečností a svým vojenským důmyslem byli již tehdy mnohdy stavěni za vzor ruským vojákům. Hluboce se klaníme památce těch, kteří první položili své životy v boji proti úhlavnímu nepříteli Slovanstva — proti Germanům.

Tato slavná minulost Čechů z Volyně potvrdila se znovu v druhé světové válce, a Československá republika nikdy nezapomene, že 12.000 volyňských mužů a 300 volyňských žen dalo základ I. československému sboru v Sovětském svazu, který spolu s Rudou armádou přinesl osvobození našim zemím. Více než jedna čtvrtina celé menšíny vedla neúspěšný boj se zbraní v ruce o svobodu a nezávis-

lost slovanských zemí. Zbývající část Čechů z Volyně pak použila každé příležitosti, aby po boku rudoarmějských partyzánů ničila při každé příležitosti zpuštěně Germány v obsazeném území.

Upálení Češi ve volyňském Malíně a tisíce padlých Volyňáků na všech bojištích světa je pro všechny svět dūkazem, že Češi z Volyně svou vlast nikdy nezradili. Symbolem statečnosti a odvahy pro příslušníky voj. útvaru „Volyňských Čechů“ stanou se právě tyto bratři z Volyně a nikdy nezapomeneme můj útvar hrdinství mpor. Valenty, mpor. Gregora a mpor. Gregora.

Koncem tohoto měsíce bude tomu tři roky, co do ulic Moravské Ostravy přijel na výtečném sovětském tanku mladý volyňský tankista mpor. Gregor. Po úmorných bojích o Opavu spěchal mpor. Gregor s ostatními tankisty na pomoc ujařmené Ostravě. Mladý Volyňák bojoval se svým tankem o každý dům, o každou křižovatku, o každou ulici. Ničil německé tanky, německá děla, německé pěšáky; a ulice, na které svedl svůj nejtěžší boj a na které našel také svou hrdinskou smrt, jmenuje se dnes ulicí mpor. Gregora.

Bezpříkladná statečnost volyňských Čechů bude vždy velkým vzorem příslušníků voj. útvaru „Volyňských Čechů“ a proto jménem všech příslušníků mého útvaru čestně slibuji, že slavné jméno, jež nám bylo uděleno, nikdy neposkvrníme.

Chceme, abyste uvěřili celým svým srdcem a byli přesvědčeni, že vojenský útvar „Volyňských Čechů“ je Váš, právě tak, jako my jsme přesvědčeni, že vy jste a budete navždy našimi bratry a v případě nebezpečí našimi spolubojovníky.

Slavnostním převzetím patronátu byla ukončena druhá část programu sjezdu a po přestávce vystoupil soubor vol. mládeže, který předvedl několik čísel svého repertoáru. Vystoupení souboru mělo jako vždy plný úspěch a přispělo ke zdaru celé slavnosti.

Slavnostní sjezd volyňských Čechů byl zakončen státní hymnou, kterou zpívali všichni účastníci.

Sjezd zanechal u všech zúčastněných nezapomenutelný dojem a byl dalším dūkazem toho, jak daleko pokročila již konsolidace poměrů volyňských Čechů, jak se tyto „první reemigranti“ přizpůsobili poměrům, našli kladný poměr k vývoji v našem státě a jak se zapojili do práce na jeho výstavbě. Sjezd vol. Čechů je všechny utvrdil v přesvědčení, že spějeme vstříc lepším dnům a šťastné budoucnosti.

★

Oznámení

V neděli dne 9. května 1948 o 10. hodině dopolední koná se členská schůze jednoty ČSOL Podbořany v Pšově (v hostinci u br. Karla Tůmy). Pořad: 1. Zprávy organizační. — 2. Zprávy ze zájezdu na Opočensko a Náchodsko. — 3. Různé. — O hojnou účast na této schůzi prosí výbor.

Dokument politické zralosti československého lidu

Politická minulost a přítomnost československého lidu rozhodla o návrhu nové lidové demokratické ústavy. Právě na tomto významném politickém dokumentu můžeme srovnávat a před celým vzdělaným světem ukazovat, že tato naše lidová charta je dūkazem státnosti a souborem základních práv, která si náš lid vybojoval a která mají zabezpečit šťastný vývoj příštích generací.

Úvodní prohlášení nové ústavy také jasně prokazuje, že ústava odpovídá skutečnému smýšlení našeho lidu a že je předpokladem jeho snah politických, hospodářských, sociálních a kulturních tužeb v novém uspořádání naší společnosti. O tuto jasnou a nesmlouvavou mluvu naší nové ústavy bylo dlouho bojováno. Je to ústava pokroková, opírající se o pokrokovou tradici národa a zdůrazňující ve všech kapitolách naši cestu k socialismu. Československý lid se dočkal slavného dne, kdy může svobodně a nezávisle diskutovat a potom svými zástupci ve sněmovně hlasovat o člancích nové ústavy, aby tak jednou provždy pohřbil naděje reakce, že v socialistickém a pokrokovém uspořádání našeho lidové demokratického řádu by mohlo dojít k nějakým změnám. Podařilo se nám postavit panskou zvlášť a kořistnictví mimo zákon, dali jsme plnou svobodu politickému a sociálnímu dobru a vzali ji zlu.

Jen národ skutečně svobodný a politicky vyzrálý se může před celým světem pochlubit prohlášením, kterým uvádí v život návrh nové ústavy. Prostými a nepathetickými slovy se tu na všechny strany mluví, že chceme, aby náš stát lidové demokracie byl politickým a hospodářským útvarem, v němž lid svými zástupci si zákony nejen dává, nýbrž je svými zástupci také sám vykonává. Byla vtělena v skutek slova Klementa Gottwalda v době vážné únorové krize, že chceme, aby se vůle lidu stala zákonem. Za československý lid bojoval a trpěl, vše je nyní vtěleno v návrhu nové ústavy, která se stane pevnou základnou pro život každého jednotlivce, souhrnem jeho práv a povinností k státu.

Niže otiskujeme základní články nové ústavy.

Článek I.

- (1) Československý stát je lidové demokratická republika.
- (2) Lid je jediným zdrojem veškeré moci ve státě.

Článek II.

- (1) Československá republika je jednotný stát dvou rovnoprávných slovanských národů, Čechů a Slováků.
- (2) Území státu tvoří jednotný a nedílný celek.

Článek III.

- (1) Lidové demokratická republika neuznává výsad. Práce ve prospěch celku a účast na obraně státu je obecnou povinností.
- (2) Stát zaručuje všem svým občanům, ať mužům či ženám, svobodu osobnosti a jejího projevu a pečuje o to, aby se všem dostalo stejných možností a stejných příležitostí.
- (3) Všichni občané mají právo na vzdělání, právo na práci, na spravedlivou odměnu za vykonanou práci a na odpočinek po práci. Národním pojištěním je všem občanům zajištěno zaopatření v nemoci a stáří.

Článek IV.

- (1) Svrchovaný lid vykonává svou moc zastupitelskými sbory, které jsou lidem voleny, lidem kontrolovány a lidu odpovědné.
- (2) Volební právo do zastupitelských sborů je obecné, rovné, přímé a tajné. Volit může každý občan, jakmile dosáhl věku 18 let. Zvolen může být každý občan, jakmile dosáhl 21 let.

Článek V.

Nejvyšším orgánem moci zákonodárné je Národní shromáždění o jedné sněmovně. Má tři sta členů (poslanců), volených na dobu šesti let.

Článek VI.

V čele státu je prezident republiky, volený Národním shromážděním na dobu sedmi let.

Článek VII.

Nejvyšším orgánem moci vládní a výkonné je vláda. Je odpovědná Národnímu shromáždění. Jmenuje ji a odvolává prezident republiky.

Článek VIII.

(1) Nositelem a vykonavatelem státní moci na Slovensku a představitelem svébytnosti slovenského národa jsou slovenské národní orgány.

Lid a jeho ústava

Je opravdu občanskou povinností pozorně si přečíst návrh nové ústavy, o které bude jednat ústavodárné Národní shromáždění, které tak naplní úkol, daný mu jeho jménem. Ti, kteří připravovali návrh nové ústavy, usilovali — zejména tam, kde jde o její základní články — o to, aby ústava byla tak jasná a srozumitelná, aby každý prostý občan pochopil její obsah, dosah i smysl. Žádáme-li, aby zákony a nařízení byly jasné a srozumitelné, je třeba to na prvním místě žádat od ústavy. Proto je psána tak, aby ji pochopili již na školách, aby občánek vstupoval do života s plným vědomím práv, která mu dává, a povinností, které mu ukládá republika, žádající od něho práci a pospolitost, aby šla svojí cestou pokrokovou a socialistickou.

Úmysly těch, kteří podali návrh nové ústavy, byly ještě širší. Chtěli, aby na této ústavě spolupracoval lid, aby měl vědomí, že i on je spoluvůrcem ústavy. Vyplyvá to nutně ze skutečnosti, že ústava nejen vyslovuje, ale také ztělesňuje a provádí zásady, ze zdrojem veškeré moci ve státě je lid. Je-li tomu tak, bude jistě dobře, aby se lid o ústavě vyjádřil, aby v tisku, na schůzích, na poradách i písemnými návrhy a připomínkami řekl, co o ústavě soudí, kdo by její ustanovení chtěl mít jasnější, kde, proč a jak by měla být doplněna atd. To je smysl diskuse o návrhu ústavy. V ní bude moci lid říci svoje stanovisko k nové ústavě, bude moci porokovat, pojednat o jejím obsahu a jednotlivých částech.

Diskuse o návrhu ústavy má hluboký význam výchovný, občanský a politický. Výměnou názorů, porovnáním různých hledisek, upozorněním na ustanovení, která by jinak zapadla, pochopí mnozí obsah ústavy lépe než při prosté četbě novinářských článků. Právě touto diskusí, kde se sejdou mladá a staří, si lid nejlépe uvědomí změny, které se udály od první ústavy republiky až k dnešnímu návrhu ústavy nové. Při této diskusi poznáme, že v ústavě jsou některá ustanovení založená na vymoženostech 28. října 1918. Jsou tam však ustanovení zcela nová; jsou v ní nové výhledy a pohledy. Vždyť máme za sebou druhou světovou válku, okupaci i porážku fašismu, 5. až 9. květen 1945, odsun Němců, znárodnění průmyslu, pozemkovou reformu atd. Nová ústava uskutečňuje košický program a zajišťuje a vyzdvihuje to, co uskutečnila Gottwaldova vláda Národní fronty. Zračí se v ní i únor 1948, který umožnil, že ústavodárné Národní shromáždění může dokončit svůj základní úkol a dát republice novou ústavu.

Ústava, která slova o lidu jako základního zdroje moci ve státě uvádí v život, skutek a čin, dostává ještě před svým schválením širší základnu tím, že je předmětem široké diskuse v českém a slovenském lidu. Ústavodárné Národní shromáždění se opře o lid a bude tak posíleno u vědomí, že nová ústava je a bude základnou i nástrojem pronikavé pokrokové a socialistické práce pro český a slovenský lid.

(2) Slovenské národní orgány zajišťují v duchu lidové demokracie rovnoprávnost Čechů a Slováků zejména tím, že v souladu s ostatními orgány republiky usilují o to, aby se vytvářely stejně příznivé podmínky pro hospodářský, kulturní a sociální život obou národů.

Článek IX.

(1) Národním orgánem moci zákonodárné na Slovensku je Slovenská národní rada. Má sto členů, volených občany na Slovensku na dobu šesti let.

(2) Národním orgánem moci vládní a výkonné na Slovensku je Sbor pověřenců. Je odpovědný Slovenské národní radě a vládě republiky. Jmenuje jej a odvolává vláda.

Článek X.

Nositelům a vykonavatelům státní moci v obcích, okresích a krajích a strážcem práv a svobod lidu jsou národní výbory.

Článek XI.

(1) Moc soudcovskou vykonávají nezávislé soudy.

(2) Soudcové jsou jednak soudci z povolání, jednak soudci z lidu; obojí jsou si při rozhodování rovni.

(3) Veškerí soudcové vykonávají svůj úřad nezávisle, jsouce vázání jen právním rádem lidové demokracie.

Článek XII.

(1) Hospodářská soustava Československé republiky je založena na znárodnění přírodního bohatství, průmyslu, velkoobchodu a peněžnictví;

na vlastnictví k půdě podle zásady „Půda patří tomu, kdo na ní pracuje“;

na ochraně drobného a středního podnikání a na nedotknutelnosti osobního majetku.

(2) Všechno národní hospodářství v Československé republice má sloužit lidu. V tomto veřejném zájmu řídí stát veškerou hospodářskou činnost jednotným hospodářským plánem.

Nová ústava

Ústřední akční výbor obrozené Národní fronty jednomyslně a slavnostně schválil návrh nové ústavy Československé republiky a postoupil jej k projednání parlamentu, který tak splní základní svůj úkol, daný mu už jeho názvem, jakožto Národní shromáždění ústavodárné. O novou ústavu Československé republiky se jednalo od května 1945. Čím více se chýlilo ke konci období Národního shromáždění, tím větší byly obavy, zda bude Národní fronta schopna se dohodnout o nové ústavě. Některé strany Národní fronty snažily se stálými průtahy přímo znemožnit projednání nové ústavy. Pronikavou nápravu zjednal únor 1948; ten také způsobil, že ústava republiky bude hotova včas a že dá republice, což jejího jest.

Ústava jest základem, osnovou života národa a státu; odráží se v ní dějinná minulost, ale její hlavní zřetel se obrací k přítomnosti a budoucnosti. Vyjadřuje základní práva občanů; říká, jaký stát je, co chce, co může občan žádat, co může zase stát žádat na občanech. Nová ústava Československé republiky zdůrazní pevnou vůli československého lidu vybudovat osvobozený stát jako lidovou demokracii, která nám zajistí cestu k socialismu. Ve výrazné zkratce nastiňuje prohlášení historie Československé republiky a vůli jejího lidu jít k rádu, v němž bude odstraněno vykořisťování člověka člověkem — k socialismu.

Základní články nové naší ústavy jasně a srozumitelně vyjadřují stručné obrysy státního zřízení republiky. Československá republika je lidově demokratická republika; jediným zdrojem výkonné moci je lid, Československá republika je jednotný stát dvou rovnoprávných národů, Čechů a Slováků. Lidově demokratická republika neuznává výsad. Svoji vrchovanost vykonává lid zastupitelskými sbory, které jsou lidem voleny, lidem kontrolovány a lidu odpovědné. Nejvyšším orgánem zákonodárné moci je Národní shromáždění. V čele státu je prezident republiky, volený Národním shromážděním. Nejvyšším orgánem vládní moci je vláda, která je odpovědná Národnímu shromáždění. Nositelem a vykonavatelem státní moci na Slovensku a představitelům svébytnosti slovenského národa jsou slovenské národní orgány. Národním orgánem moci zákonodárné na Slovensku je Slovenská národní rada, národním orgánem moci vládní a výkonné je Sbor pověřenců. Pokud jde o uspořádání našeho života hospodářského, stanoví naše nová ústava, že hospodářská soustava Československé republiky je založena na znárodnění přírodního bohatství, průmyslu, velkoobchodu a peněžnictví, na vlastnictví k půdě podle zásady, že půda patří tomu, kdo na ní pracuje, na ochraně drobného a středního podnikání a nedotknutelnosti osobního majetku. Všechno národní hospodářství

v republice má sloužit lidu a stát je řídit jednotným hospodářským plánem.

Návrh ústavy vyjadřuje a zajišťuje vše, oč český a slovenský národ usiloval ve své minulosti; zjišťuje všechny vymoženosti našeho národního života a naší národní revoluce. Návrh nové ústavy přejímá z ústavy první republiky, co v ní bylo životného a prospěšného. Radí k tomu dále základní myšlenky, jak je vyjádřil košický vládní program; zabezpečuje vše, co nám vydobyla květnová revoluce, i to, co vyplynulo z rozhodného projevu lidu v únorových dnech 1948.

Základní snahou nové ústavy je, aby byla uskutečněna slova předsedy vlády

Klementa Gottwalda: „Chceme, aby se u nás vůle lidu stala zákonem“. Ústava spojuje Čechy a Slováky k společnému úsilí o rozkvet obou národů; dává každému z nich což jeho jest, zdůrazňuje však a chrání jednotu a nedílnost republiky. K základním právům občanů se poji jejich základní povinnosti, aby byli věrni své republice, ctili ústavu, zachovávali zákony, ve všem svém jednání dbali zájmů státu a přispívali každý podle svých schopností vlastní prací k prospěchu celku.

V duchu stěžejní zásady, která jest obsažena v základním článku naší nové ústavy, že lid je jediným zdrojem moci ve státě, dostane se také lidu možnost,

aby se k ústavě vyjádřil. Návrh ústavy bude totiž prostřednictvím akčních výborů Národní fronty předložen veřejnosti, aby odborníci i laici mohli k ústavě vyslovit své posudky i připomínky. Těžiště vlastních prací na ústavě se pak přesune do ústavodárného Národního shromáždění, které ústavu projedná tak, aby nová ústava mohla být dnem 9. května 1948 slavnostně vyhlášena na Pražském hradě.

Tak splní ústavodárné Národní shromáždění svůj základní úkol a dá naší lidově demokratické republice ústavu, která bude zárukou šťastné budoucnosti všeho jejího lidu.

Naše přátelství a spojenectví s Bulharskem

Základní článek naší zahraniční politiky — udržovat a utužovat nejužší přátelství a spojenectví se všemi slovenskými národy — byl rozšířen podepsáním přátelské a spojenecké smlouvy s lidovou republikou Bulharskou za přítomnosti početné vládní delegace Bulharska v čele s proslulým bojovníkem proti světovému fašismu, ministerským předsedou Jiřím Dimitrovem. Dohoda národů Československa a Bulharska není však dílem přítomných slavnostních dnů, nýbrž vyrůstala po desetiletí z krve a přátelství lidu obou národů. Bulharská lidová demokracie a naprosté vítězství lidové demokracie u nás jsou zárukou, že přátelská a spojenecká smlouva bude i výrazem společného citění a smýšlení obou socialistických slovenských zemí.

Představitel dnešního lidové demokratického Bulharska, Jiří Dimitrov je politická osobnost u nás velmi dobře známá a milovaná. Přivítali jsme v něm hlavu bulharského národního hnutí a zakladatele Vlastenecké fronty, která dala pevný programový rámec jednotě bulharského národa po válce. Vláda Vlastenecké fronty je nejlépe spjata s dělnickou třídou, s pracujícím lidem a stojí nad kariéristickými a úzce stranickými zájmy a řeší všechny otázky, vycházející z všennárodních zájmů Bulharska. Zásluhou Jiřího Dimitrova bylo, že Vlastenecká fronta přijala jednomyslně jeho návrh, aby Bulharsko bylo prohlášeno republikou a že zdrcující většina hlasů při volbách do Národního shromáždění dala k tomu souhlas. Proto bylo Bulharsko dne 16. září 1946 prohlášeno lidovou republikou a tímto slavnostním aktem bylo zároveň odklizeno mnoho vnitropolitických otázek, které se stavěly novému Bulharsku do cesty.

Jsme šťastni, že jsme mohli v Praze přivítat své bulharské hosty ve chvíli, kdy u nás byla provedena pronikavá revize našich vnitropolitických poměrů a z rozhodování v státě byly vyloučeny všechny reakční a zrádcovské živly. Našemu upřímnému spojenectví a přátelství s Bulharskem nebude napříště již nic překážet. Nemusíme se obávat, že působení

ním reakce budou podlamovány základní pilíře tohoto našeho spojenectví, na nichž oba spojenecké národy budují svou lepší politickou a hospodářskou budoucnost. Rovněž nás nemohou ani na okamžik zmásti útoky a pomluvy imperialistů a jejich agentů, kteří pracují proti šťastnému vývoji lidových demokracií, ale naopak nás přimějí, abychom ještě energičtěji a tvrději kráčeli po společné cestě socialismu. Naše přátelská a spoje-

necká smlouva s Bulharskem je proto pokračováním naší politiky, nepřetržitě prohlubovat a upevňovat bratrskou spolupráci a svou věrnost k demokratickému táboru v čele s velkou zemí socialismu, Sovětským svazem, mohutnou to oporou míru a světového pokroku. V tomto duchu jsme v Praze vítali bulharskou vládní delegaci a v něm setrváváme proti všem úkladům a nepřátelstvím, necht přicházejí odkudkoli.

R. P. 27. IV. 48:

Slavný den v historii volyňských Čechů

Svaz Čechů z Volyně převzal patronát nad vojenským útvarem — Poslanec soudr. dr. Steiner zhodnotil reemigrační dílo — Volyňští Češi jsou věrnou stráží.

(Hf) Nedělní sjezd volyňských Čechů, který se konal v městském divadle v Žatci, byl historickou událostí v životě našich reemigrantů. Poslanec soudr. dr. Steiner ve svém projevu vyzdvihl zvláště postoj Čechů z Volyně v únorových dnech, kdy se jednoznačně a nekompromisně postavili za lidové demokratickou republiku a za Gottwaldovu vládu obrozené Národní fronty. Slavnostním aktem převzali pak volyňští Češi patronát nad jedním vojenským útvarem, který ponese jejich jméno.

Posl. soudr. Steiner při hodnocení velkého reemigračního díla vypočetl, že až dosud bylo na výpomoc a různé sociální zápůjčky věnováno reemigrantům na 37 milionů Kčs. Další pomoc, která je připravována, vyžádá si částek daleko vyšších. Soudr. Steiner dále zhodnotil význam únorových událostí a počkával volyňským Čechům za jejich věrnost lidu a Gottwaldově vládě.

Sjezdu došel telegram od ministra soudr. Zdeňka Nejedlého, který ještě jako ministr sociální péče se nemalou měrou zasloužil o zdar reemigračního díla. O přínosu volyňských krajanů

k hospodářskému i kulturnímu životu Žatecka promluvil předseda MNV v Žatci soudr. Malát, který jim přál, aby na této cestě kladného soužití i nadále vytrvali.

V druhé části sjezdu byl slavnostním způsobem vyhlášen patronát volyňských Čechů nad jedním z vojenských útvarů naší armády, který ponese jejich jméno. Jménem volyňských krajanů slíbil věrnost a oddanost lidové demokratické republice a její armádě redaktor Věrné strážce Chudoba.

Z jeho rukou přijal památný dekret zástupce armády soudr. pplk. Brixl. Připomněl přítomným bojové zásluhy Volyňských, kteří již v prvé světové válce přísahali na prapor čs. družiny a v Kijevě a v poslední válce po boku sovětské armády krví vykupovali svobodu našich národů.

V následování svých velkých hrdinů, jako byl ppor. Gregor, který našel hrdinnou smrt při dobývání Moravské Ostravy, jsou volyňští Češi pevnou oporou lidové demokratického zřízení. Slavnostní sjezd byl zakončen vystoupením souboru volyňské mládeže.

Okresní národní výbor v Žatci

Týden čistoty

Před slavnými květnovými dny obrácím se s výzvou k občanstvu celého našeho kraje, občanům měst i venkova a vyhlašuji týden čistoty ve dnech 26. až 30. dubna 1948.

Osidlili jsme tento hospodářsky tak důležitý kraj a učinili jej opět českým. Pracujeme a budujeme zde již tři roky. Učínme vše, aby se stal krásným domovem nás a našich dětí.

V týdnu čistoty upravme a vyčistíme obce našeho krásného chmelářského kraje a zejména naše staré slavné husitské město Žatec ode všech odpadků a vůbec ode všeho, co hyzdí vzhled našich obcí.

Vyvdobme své domy a celé obce k uctění památky hrdinů, kteří položili své životy ve válce, revoluci, v koncentračních táborech a na popravištích, abychom my mohli svobodně žít.

Získejme pro tuto akci zejména naši mládež, aby neodhazovala po ulicích papír, kornoutky od zmrzliny a podob. Rodiče a učitelé, vysvětlete naší nadějně mládeži, že se tak připravujeme k historické oslavě 1. máje, kdy sjednocený pracující lid ukáže svoji sílu, svoji lásku k národu a k své lidové demokratické republice.

K velkolepým oslavám 1. máje připravme se i mravně. Přístupme s čistým srdcem k slavným dnům květnovým, svorní, druh vedle druhu, ochotni pomáhat jeden druhému, tak jako 5. května památného roku 1945, kdy šlo o vše, abychom byli tak hodní této velké doby.

Střežme bedlivě čistotu veřejného života a jednotu pracujícího lidu a budme neustále pamětlivi toho, že ještě před třemi roky řádily zde hordy nacistů a stmelme se v nerozbornou hráz, o níž každý pokus o rozleptání obrozené Národní fronty pracujících měst a venkova ztroskotá.

Týden čistoty opakujeme každého roku na paměť vítězného roku 1948, kdy český pracující lid zvítězil nad domácí i zahraniční reakcí, která chtěla rozdělit náš národ a pak krutě vládnout podle starého římského hesla, na věčnou paměť slavných únorových dnů, kdy pracující lid zpretrhal umělé přehradu a spontánně splynul v jeden nerozborný celek.

Cest práci našemu pracujícímu lidu. Vše pro zdar týdne čistoty.

Předseda ONV:
škt. ZICHA JAN v. r.

Uhelné brigády 1948

Severočeské hnědouhelné doly v Mostě potřebují nezbytně i v jarních a letních měsících roku 1948 pomocí dobrovolných brigádníků. Okresní národní výbor v Žatci provádí proto akci pro zvýšení nábora a obrací se s naléhavou výzvou zvláště na občany města Žatce, aby se hlásili u okresního úřadu ochrany práce k zařazení do uhelné brigády žateckého okresu. Přitom upozorňuje, že nebude-li dosaženo předepsaného počtu brigádníků, bude pro okres značně snížen příděl uhlí. Vzhledem k okolnosti, že věc velmi spěchá, je třeba, aby přihlášky brigádníků byly podávány u OÚOP ihned!

Při této příležitosti se upozorňují zájemci na nejdůležitější podmínky a výhody, které jim vzniknou dobrovolným přihlášením, a to:

1. jednorázovou výpomoc ONV 1000 Kčs
2. jednorázovou výpomoc SČZV 1000 Kčs (vol. Češi)
3. 120 Kčs denní mzdy
4. 30% z hrubého příjmu jako zvláštní podporu
5. 25% z hrubého příjmu jako rodnou podporu
6. mzdové vyrovnání v těch případech, kdy měsíční výdělek na brigádě by byl nižší, než dosavadní plat přihlášeného
7. poukazy na pracovní oděv a obuv

8. 27 q deputátního uhlí.

Okresní národní výbor v Žatci očekává, že tato výzva najde pochopení u všech, kdo chtějí prakticky dokázat svoji upřímnou snahu o splnění dvouletého plánu, a věří, že i ti, kdo dosud neprojeví dost přesvědčivě svůj kladný poměr k lidové demokratické republice a budovatelskému úsilí všeho čs. lidu, využijí této příležitosti a dokáží, že správně pochopili požadavky doby. / Chudoba, ref. ONV.

MOTORISTÉ!

Autoklub Žatec, odbočka AKRCS, uspořádá dne 9. května 1948 na městském stadionu Flora v Žatci I. žateckou gymkhanu. Je to první sportovní podnik, který pořádá žatecký autoklub a proto jest žádoucí, aby i naši volyňští motorcyclisté se v hojném počtu zúčastnili, aby tak projevili zájem o motorový sport.

„Gymkhana“ je jízda zručností na motocyklu a jest přístupná každému. Úkoly, které má jezdec splnit, jsou: jízda přes sklopný můstek, převezení vody ve sklenici na určitou vzdálenost a pod. Motocykly budou rozděleny do tří tříd, podle obsahu válců a pro každou jednotlivou třídu jsou určeny tři ceny. SČZV věnuje zvlášť jednu cenu pro nejlepšího jezdce z řad volyňských Čechů. Také nejlepší umístění se jezdkyně obdrží cenu.

Zájemci mohou obdržeti přihlášku a veškeré informace v kanceláři odbočky AKRCS Žatec, Masarykova tř., telefon 673 nebo v autoškole V. Vlka, Šafaříkova 44; telefon 338.

Přijímání přihlášek končí dnem 2. května t. r.

Odvolání

Prohlašuji, že v článku „Pomozte najít paragraf“, uveřejněném ve Věrné stráži č. 26 ze 4. července 1947, veškeré zprávy o p. Šimkovi, předsedovi ONV v Tachově jsou neopodstatněné a proto je odvolávám. Remigrant, kterého se článek týkal, byl usídlen dříve, než byl článek uveřejněn, čímž ztratil svůj účel.

V uvedeném článku jsem se nechtěl dotknout cti pana předsedy Šimka, a cítil-li se dotčen, omlouvám se a prosím ho o laskavé promnutí.

Alex. Ent, učitel,
Tachov, Pavlova 1086.

Rodinné domky do přidělu

Osídlovací úřad a fond národní obnovy vyhlásil právě rámcový plán č. 3 pro přiděl. konfiskovaných rodinných domků. Podle tohoto plánu budou přiděleny do vlastnictví ty rodinné domky, které budou jmenovitě uvedeny v seznamech veřejně vyvěšených místními národními výbory v každé obci. Až dojde k vyvěšení těchto seznamů schválených osídlovacím úřadem, bude to značit praktické zahájení přidělového řízení v obci. Uchazeči o domky si onoho dne mohou na místním národním výboru vyžádat tiskopisy přihlášek a vyplněné je pak odevzdají rovněž MNV ve lhů-

tě dvou měsíců, jinak nárok na přiděl. propadá. Je v zájmu všech uchazečů o rodinné domky, aby si neprodleně opatřili všechny doklady (opisy), které budou přikládat k přihlášcům; je to průkaz o čs. stát. občanství (nebo cestovní pas, dekret o ustanovení veř. zaměstnancem vydaný však po 5. V. 1945), průkaz národní příslušnosti (příp. školní vysvědčení nebo průkazka národní korporace, na př. Sokola), pak osvědčení o státní a národní spolehlivosti a doklad o soudní bezúhonnosti (výpis z rejstříku trestů).

Volyňští z Podbořanska na zájezdu

Začalo to vlastně na podzim minulého roku. Na jedné schůzi Jednoty ČsOL v Podbořanech zmínil se br. por. Exnar o tom, že by se měl organisovat zájezd volyňských zemědělců do některých okresů republiky, kde jsou vzorné statky, mlékárny, drůbežárny, chov dobytka a pod. Návrh se líbil, ale ... musil se uležet...

Až letos na začátku dubna pojednou br. Exnar oznámil, že jsou veškeré přípravy vykonány a že se v neděli 11. dubna jede. Přihlásilo se ihned řada účastníků z Podbořan, Letova, Pňova, Blšan a Hořesedel a jelo se. V pět hodin ráno jsme opustili Podbořany, cestou jsme sebrali přihlášené účastníky a již za zlatového rána polykalo naše auto kilometry ku Praze. U Bílé Hory zvolnilo rychlost, abychom si mohli prohlédnout oboru a také Prahou jsme jeli pomalu. Za Prahou jsme přídali a za nedlouho byly před námi již Poděbrady a za nimi Hradec Králové. Ta naše republička je skutečně krásná, i když je tak maličká, že by ji člověk za den přejel od konce ke konci.

Po obědě, který byl pro nás vedoucím výpravy již předem objednan, začaly návštěvy statků a jiných podniků. Budíž zde uvedena zpráva, kterou o těchto návštěvách napsal sám organisátor výpravy, br. por. Exnar:

„Naši Volyňáci byli překvapeni milým přijetím na všech místech, kam naše výprava přišla. Rolník Dr Karel Rathouský v Semečnicích spolu s předsedou Jednotného svazu českých zemědělců obětavě v nepříznivém počasí doprovázel výpravu po místech v obci. Místní rolník ochotně svolil k prohlídce svých hospodářství. Také správce Pedorlické mlékárny v Opočně se zasloužil o zdar výpravy a její p. správce věnoval celé odpoledne doprovodu výpravy též do Hospodářské a Hospodyňské školy. Rovněž vedoucí továrny p. šeda, národní podnik v Dobrušce, přerušil oběd a provedl výpravu továrnou a vysvětlil obsluhu mlátiček své výroby, zn. šeda. Pan hostinský Josef Chmelař v Pulicích obětoval čas předváděním plemenných hřebců, a místní chovatelé plemenných klisen. Rolník p. František Chmelař ukázal nám své malé, ale libivé a prakticky zařízené hospodářství. Bratrská jednota v Dobrušce nám opatřila prohlídku opočenského zámku s musejními sbírkami. V nádvoří tohoto zámku naši „Javůrkové“ vrtěli hlavami nad středověkými kanony, se kterými by asi špatně střelili v Karpatech. Skoča, že čas tak ubíhal, že jsme se nemohli déle zdržeti v Babiččině údolí — kraji Boženy Němcové, kde si naše Volyňáčky zopakovaly děj divadla „Viktorika“, které za mladých let hrály na Volyni. Vrátili jsme se potěšení přírodou východních Čech a milým přijetím jejich obyvatel. Všem patří dík — za obětovaný čas i za milá slova, mluvená s hospodáři a majiteli podniků. Velice sympaticky si vedl také řidič autobusu ze Zátce p. Přibyl svou bezpečnou jízdou.“

Zde budíž dodáno, že vřelý dík patří také především pořadateli, br. por. Exnarovi, který nelitoval námahy a zájezd skutečně vzorně organisoval. Vše bylo tak podrobně projednáno a promyšleno,

že jsme nikde neztratili zbytečným čekáním nebo zdržováním ani minutu, a to je při podobných zájezdech velmi důležité.

Jsem přesvědčen, že všichni účastníci jsou se zájezdem velmi spokojeni, poněvadž každý si z něho odnesl cenné poznatky. Už jen ta skutečnost, že bylo možno poznati tak rozdílná hospodářství jako p. Rathouského — 45 ha a p. Chmelaře — 10 ha půdy. Při tom dlužno podotknouti, že p. Chmelař má své hospodářství úplně mechanisováno, čímž prakticky dokázal, že mechanisace je možná i na malých usedlostech. Tak na př. celý výmlat obilí i s dodáním na sypku obilí, plev a slámy, která se ihned řeže na řezanku, na svá místa, obsluhují pouze dva lidé.

Zajímavý byl také výklad druhého p. Chmelaře — chovatele hřebců, který vysvětlil, že po dlouholetých zkušenostech se jim podařilo vychovatit hřebce, kteří

jsou hodnotnější než belgičtí, pro něž kdysi jezdili do Belgie a platili za ně závatné obnosy.

Pro milovnický umění a starožitnosti byla neocenitelnou návštěva zámku Coloredo-Mansfelda v Opočně, kde si mohli prohlédnouti bohaté sbírky zbraní všech věků a národů, nádhernou obrazárnu a lovecké trofeje, soustřeďované zde po několik století.

A Babiččino údolí? Tož mimoděk vám uklouzne poznámka: zde si nějaký čas požit a pak možno umírat... Je to údolíčko, kde se můžete klidně zadumat a před vašimi duševními zraky budou defilovat doby a osoby, o nichž se tak krásně rozepsala nesmrtelná naše Božena Němcová. Nevěříte? Tož vám dám radu: Podnikněte takový výlet, jaký jsme si udělali my a do smrti vám na něj zůstanou krásné vzpomínky... J. Fojtík.

Stane se náprava?

Jak silně jsem toužil po vlasti, když jsem žil tam... daleko v ruské Podmoskovtině. A brzy pak má touha přešla ve skutečnost. Uviděl jsem i já naši krásnou českou zemi a stovčezatou maticku Prahu. Tam jsem byl již několikráte, ale vždy s bolestí v srdci.

Před rokem jsem přijel do Lubence, kde mi měl být přidělen statek čp. 3, který jsem však nedostal. Tož tedy, abych nezůstal sedět ve vagoně, nastěhoval jsem se do rodinného domku č. 9. Zatím mi slíbili, že se brzy uvolní hospodářská usedlost čp. 185, kde bydlí nějaký p. R., který pracuje v Podbořanech a usedlost drží jen pro byt. Jsou tam maštale: stodola a zatím mě krávy stály do vánoc venku, poněvadž jsem je neměl kam dát. Když přišly mrazy, dal jsem je do sousedního baráku, kam lezeme oknem. Mám 5 ha zaseté půdy a až přijdou žně, nevím kam se mám s tím vrhnout.

V lednu t. r. byla tady smíšená komise z Kar. Varů, která rozhodla, že čp. 185, jako hospodářská usedlost, patří rolníkovi a tak osídlovací komise mi vydala na tuto usedlost dekret. Pan R. se měl vystěhovat do rodinného domku, kde bydlím já. Domek je v pěkném stavu o 4 místnostech a kuchyní. Avšak MNV, nevím z jakých důvodů, rozhodl, že pan R. se přestěhovat nemůže, poněvadž on potřebuje byt, který by mu ve všem vyhovoval. Tedy: my tady můžeme bydlet, nám ten byt musí vyhovovat a panu R. neč proč? Poněvadž on potřebuje lepší byt — on je pán... A co jsme my?

A já se ptám: kdo má v ČSR přednost — Volyňák, který ztratil dva syny v bojích za osvobození naší vlasti od okupantů, nebo člověk, který pracoval za okupace jako skladník

letecké továrny v Praze, který dovedl 2—3 hod. držet české dělníky na mraze, který měl ženu Němku a když ji odsunoval do Německa, utíkal za ní, ale na hranicích ho zadrželi, za což byl odsouzen, člověk, který i teď žije s Němkou?

Proč tedy jsme plavali přes vlastní krev do našeho krásného domova, když tu nenacházíme mnohdy dost pochopení a podpory? Josef Kinšt.

Přihlášky do I. ročníku veřejné obchodní školy v Postoloprtech

Podepsané ředitelství oznamuje, že přihlášky do I. ročníku veřejné obchodní školy v Postoloprtech se konají od 26. IV. do 8. V. 1948 pro ty, kteří chtějí od 1. září 1948 navštěvovat tuto školu. Je proto nutné, aby zájemci se již dnes rozhodli.

V tomto školním roce studuje na zdejší škole řada Čechů z Volyně, s nimiž je ředitelství velice spokojeno a dává je za vzor ostatním studentkám a studentům.

Mezi nejlepšími žáky ústavu jsou právě někteří z volyňských Čechů.

Ředitelství je si vědomo finančních nákladů, které jsou spojeny se studiem a proto vychází všemožně vstříc Čechům z Volyně tím způsobem, že mohou býti ubytováni ve studentském internátě, při čemž úplně nebo zčásti pobyt a stravu mají zaručenu z veřejných prostředků. Uporozňujeme Čechy z Volyně na tuto mimořádnou příležitost, která se naskýtá mladým lidem studovati na obchodní škole, která je jediná toho druhu na žateckém okrese, za nepatrný studijní náklad.

Závěrem znovu připomínáme krátkost termínu k podání přihlášky a to, že po tomto termínu nemůže být nikdo přijat.

ONA TO ZAVINILA

Poznal jsem je v roce 1933 na Volyni. Byli to krásní lidé. On se jmenoval Jaroslav a ona Nina. Již tenkrát se povídalo, že Jaroslav se kofí Nině a že si ji bude brát. A také se tak stalo. Když jsem tam přijel v roce 1934, byli již svoji a byli šťastní, aspoň v prvním roce. Když jsem tam pak dojížděl další léta, vypracovali mi lidé, že to u nich neklape. Jaroslav dobrák od kosti, jelikož byl s vícečlenné rodiny, statek nedostal, je-romu mu nejstarší bratr vyplatil podíl. Ninuška byla jedináčkem, rodiče sibihovali ji hospodářství a proto Jaroslav se odstěhoval ke své ženě. Věno bylo značné a matka mu připravila velmi pěknou výbavu. Peřin měl na dvě postele, damaškem oovlečených, vozů několik a hlavně měl také dobrou vůli, kterou měla i jeho milovaná Nina.

Uplýnulo však několik let. Opojení lásky vyprchalo a nastal pro oba obyčejný denní život, pln odříkání. Staří jim usedlost stále nepředávali a panimáma ještě k tomu stále zanašela sémě svárů mezi oba. Nebylo jednoho týdne, aby nebyla hádka mezi starými a mladými. Nina z počátku držela s Jaroslavem a později se přiklonila na stranu matčinu. Jaroslav, ač celý týden nevykročil z domu, v neděli si rád zašel na sklenici piva a mezi kamarády do spolkového českého domu. Zbytečně neutrácel, své děti, jichž mu osud nadělil dvě, miloval stále více, a to zvláště v té době, kdy se propast mezi ním a ženou stále prohlubovala. Vašík a Liduška byli roztomilé děti. Vašík byl tátův a Liduška babiččina. Babička se v ní zhlížela a po vesnici začala roztrušovat, že starý mladým hospodářství nedá, že ho dá Lidušce. Toto nemohl Jaroslav již uhněti a odstěhoval se zpět do otcovského domu. Děti za ním docházely, žena však nikoliv. Teprve po dvou měsících jej znovu přemluvila, aby se vrátil. Starý hospodář byl nemocný, ženským se nechtělo moc pracovat a proto byl dobrý. Jako starý dobrák nechal se umluvit a pak také byl věřícím člověkem a manželská věrnost byla mu posvátnou. I když bylo sebehuře, nikdy se proti ní neprovinil.

Nyní se již zdálo, že v rodině nastalo usmíření. Toto trvalo i přes německou okupaci Volyně. Staří dali mu připisat část majetku, přeměněný podíl, který do hospodářství přinesl.

Když německá bestie byla bita se všech stran a vojska generála Svobody přišla na Volyn, tu se celá obec připravila ke vstupu do jeho armády. Více než 150 jich bylo a z toho několik děvčat. Mezi dobrovolníky byl i Jaroslav se svým bratrem. Loučení Jaroslavovi nebylo zatěžko, neb již dávno byl rozhodnut, že do vojska půjde. Nina poznala, co v Jaroslavovi zárcí a co práce a starosti na ní čeká. Strašně vyváděla, trhala si vlasy s hlavy a nesčetněkrát prosila Jaroslava za prominutí. Slíbila mu znovu věrnost a hrozila mu, jestli brzy nepřijede na dovolenou, že se oběsí.

Vojska šla dál. Jaroslav po výcviku dostal dovolenou a jel do K. za svou rodinou. Jaké však bylo jeho překvapení, když přijel domů a u něho ve stavení s jeho paní bydlel cizí muž prý „od policie“. Říkala mu, že se bojí. Nic neřikal, jen divný a bolestný úsměv zbrázdil jeho obličej. Zkrátil svoji dovolenou na jeden den a odejel. U útvaru se ho všichni ptali, co se s ním stalo, nikomu nic neřekl, jen byl nesmírně smutný a do bojů se hnál jako lev. Bylo mu jedno, zda padne nebo vyvázne zdráv. Na dopisy, které posílal domů, nedostával odpovědi a proto již ani nepsal. Kamarádi, kteří se po zranění dostali domů na rekonvalescenci, mu přinášeli samé smutné a nepříjemné zprávy. Panské návštyvy sířdají se v jeho domě často. Jednou je to ten, podruhé onen. Bylo mu stydno řeči ty poslouchat, jen mu bylo líto dětí.

Vojska skončila. Volyňští se začali usazovat v pohraničí, které pomohli osvobodit. Jaroslavova obec osadila několik obcí na Podbořansku. On osídlil slušný statek se svým bratrem. Přechkali i hrůzu nejistého čekání rodin a dočkali se okamžiku, kdy Verná stráž přinesla zprávu, že rodiny se již „nahrzuji“. Přesto, že veškerá láska k ženě pro její život a nevěrnost vyprchala z jeho srdce, chtěl ji přijmout a k vůli dětem chtěl s ní žít. Také v dopise ji vyzval, aby přijela, že nevzpomíná ve zlém.

V prvním transportu měla přijeti i jeho žena s dětmi. Vyzdobil s bratrem usedlost, jako kdyby měla být svatba. Vše vymalováno, pro děti nakoupeny dárky a i pro ni. S koňmi zajel až do Žatce, mezitím co jeho bratr jel naproti až do Prahy.

Nina se z Volyně vypravila se svými a s jeho rodiči. Děti se nesmírně

těšili na tatínka. Netěšila se však jejich matka. Na třítydenní cestě se jí svobodný občan z jejich obce. Zamílovala se do něj tak, jak to dělala po dobu nepřítomnosti muže. Na Moravě, aniž uvažovala co podniká, vystoupila s novou láskou v shromažďovací středisku v Hranicích. Děti poslala po babičce, t. i. po jeho matce jemu se vzkazem, aby ji nečekal.

Děti přijely k otci bez matky. To bylo radostí. Jaroslav měl své děti u sebe, bez ženy, která mu tolik bolesti způsobila a které z dobroty svého srdce vždy dovedl odpustiti. Vlady v domě se ujala matka a nastal v celé obci nový život. Ve všech domácnostech zaujali místo hospodynin manželky a spojilo se, co podle zákona lidských i božích k sobě patří.

Nina s „Pantoleonem“ žila 14 dnů. Utekl od ní a jeho láska pominula dřívě, než zmizel snůh, který ležel dosud na polích. Co nyní? Teprve když se toto stalo, poznala hrůzu svého provinění. Kam nyní? Co si sama počne? Bude dělat nádenici u sedláků? Její rodiče se jí také zřekli. Sebrala se tedy a jela bez něho do obce, kde jsou usazeni z jejich vsi. Národní výbor v K. přičlil jí domek a našla si práci v továrně. Když se to Jaroslav dozvěděl, ten tam byl jeho klid a duševní vyrovnanost, kterou si znovu vydobyl. Nedal však znáti svoje překvapení.

Kdykoliv v neděli šli děti do kostela, Nina běhala za nimi. Mlčel. Ale jakmile zjistil, že začíná děti popíchnout proti němu, zakročil. Také vykázal ze stavení dohazovače, kteří je chtěli usmířiti. Dnes ona žije pořádným životem. Jaroslav nechce o ní ani slyšet. Či myslíte, že by se s ní mohl smířiti a znovu společně vykročiti do života? Napište redakci, co o tom myslíte Vy! J. Dušek.

Mladá fronta, 20. 4. 1948.

Takové jsou konce emigrace

„Chtěl bych se vrátit domů, je to tu strašně,“ píše svým přátelům jeden z těch, kteří se dali zlákat po letošním únoru na dobrodružnou cestu emigrace.

Mnozí z nich litují svého nepředloženého činu a chtěli by se znovu vrátit z německých sběrných táborů domů, tam, kde si mysleli, že vypukne teror a nesvoboda a kde, jak se dovidají, se nyní klidněji dýchá a radostněji pracuje.

Některí z těchto mladých poblouznilců, kteří překročili tajně hranice republiky, se dnes opět vracejí. Jedním z nich je i Zdeněk H., 15letý chlapec, který se dal strhnout touhou po dobrodružství a uprel 11. března 1948 přes hranice. Byl až do té doby žákem školy čs. textilního průmyslu v Aši.

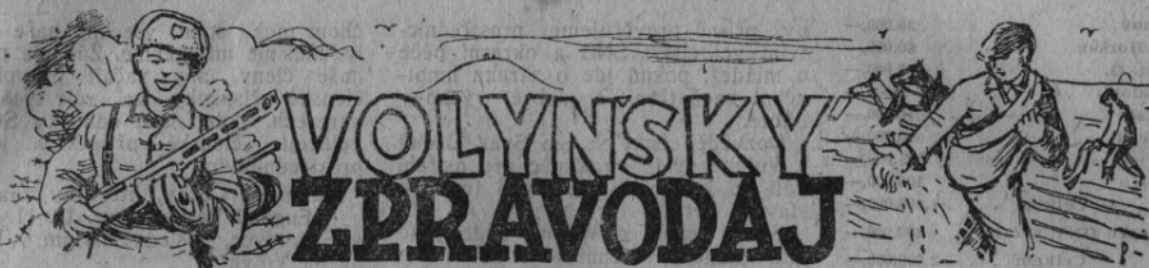
Navštívili jsme ho společně s náměstkem podnikového ředitele Baudyšů v soudní vazbě v Aši. Vyprávěl nám o svých zážitcích:

„Bylo nás v lágru ve Schwabenu u Mnichova asi 800. Ráno jsme dostávali čer-

nou kávu a k obědu kousek chleba. Život v lágru byl hrozný, krádeže na denním pořádku. Když jsem se dověděl, že budeme pracovat v kamenném lomu, přešla mne veškerá chuť na další život v Německu. Vzpomněl jsem si na náš učňovský internát v Aši, na radostnou práci v továrně, a rázem jsem byl rozhodnut: za každou cenu se vrátím do Aše, i když vím, že si tam odyškám trest.

Utekl jsem pak z lágru a nastoupil krušnou cestu. V městě Selbu mě opět zadrželi a teprve koncem března se mi podařilo znovu uprchnout. 2. dubna jsem přeběhl hranice republiky ze Selbu kolem porculánky. Němci po mně stříleli, kličkoval jsem, dělal jsem přískoky jako voják v poli a šťastně jsem se dostal do Aše.“

Takový je tedy konec jednoho dobrodružství: raději ve vězení doma, než na t. zv. svobodě v cizině.

Zprávy svazu

Svaz Čechů z Volyně převzal v neděli dne 25. dubna t. r. patronát nad 21. tankovou brigádou „Volyňských Čechů“. Ze slavnosti byly odeslány tyto pozdravné a děkované telegramy:

**Pan prezident rep. Československé
dr. Edvard Beneš**

Pane presidente!

Volyňští Češi zasílají Vám ze svého sjezdu v Žatci, svolaného u příležitosti převzetí záštity nad 21. tankovou brigádou „Volyňských Čechů“, projevy nejhlubší úcty a vděčnosti za poctu, již se nám tímto trvalým zhodnocením naší hromadné účasti ve druhém odboji dostalo. Slibujeme Vám, pane generále, že se vynasnažíme, abychom si i v budoucnosti udrželi tu důvěru, kterou k nám mají představitelé naší armády, a že v mírové budovatelské práci budeme vytvářet ty nejlepší předpoklady pro obranu naší drahé republiky.

**Pan ministr národní obrany
arm. gen. Ludvík Svoboda**

Pane ministře!

Dostalo se nám veliké cti a uznání tím, že vojenský útvar v Žatci nese jméno 21. tanková brigáda „Volyňských Čechů“. Touto skutečností je trvale zhodnocen náš přínos pro věc osvobození naší drahé vlasti, republiky Československé, jehož jsme se zúčastnili pod Vaším velením.

Volyňští Češi zasílají Vám proto, pane ministře, ze svého sjezdu v Žatci, svolaného u příležitosti převzetí záštity nad 21. tankovou brigádou „Volyňských Čechů“, projevy upřímné vděčnosti a slibují, že budou v budovatelském úsilí o výstavbu republiky pokračovat ve slavné bojové tradici tak, aby si plně zasloužili Vaši důvěru v ně kladenou.

Přijměte, pane ministře, naše ujištění, že s volyňskými Čechy můžete vždy počítat jako s věrnou stráží vlasti, hotovou vždy plnit Vaše rozkazy.

**Pan ministr školství a osvěty
prof. dr. Zdeněk Nejedlý**

Pane ministře!

Děkujeme Vám srdečně za Váš pozdravný telegram k našemu sjezdu v Žatci a ujišťujeme Vás, že tak jako jsme splnili své národní a vlastenecké povinnosti v osvobozovacích bojích, tak je splníme i v mírové, budo-

vatelské práci pro blaho a rozkvet naší drahé vlasti, republiky Československé.

**Pan náčelník hlavního štábu
arm. gen. Bohumil Boček**

Pane generále!

Ze svého sjezdu v Žatci, svolaného u příležitosti převzetí záštity nad 21. tankovou brigádou „Volyňských Čechů“, zasíláme Vám projevy úcty a vděčnosti za poctu, již se nám tímto trvalým zhodnocením naší hromadné účasti ve druhém odboji dostalo. Slibujeme Vám, pane generále, že se vynasnažíme, abychom si i v budoucnosti udrželi tu důvěru, kterou k nám mají představitelé naší armády, a že v mírové budovatelské práci budeme vytvářet ty nejlepší předpoklady pro obranu naší drahé republiky.

Pan gen. Papoušek

Pane generále!

Dostalo se nám velké cti a uznání tím, že vojenský útvar v Žatci nese jméno 21. tanková brigáda „Volyňských Čechů“. Zasíláme Vám proto z našeho sjezdu v Žatci, svolaného u příležitosti převzetí záštity nad 21. tankovou brigádou „Volyňských Čechů“, projevy vděčnosti a ujištění, že učiníme vše, abychom si udrželi důvěru představitelů naší armády.

Slibujeme, že v případě potřeby budeme hájit dobré jméno 21. tankové brigády tak, jako jsme získali a udrželi slávu 1. čs. sam. tankové brigády v SSSR.

**Ministr školství a osvěty
prof. dr. Zdeněk Nejedlý**

zaslal k našemu sjezdu 25. IV. 1948 v Žatci tento telegram:

Milí přátelé! Scházíte se k svému prvnímu sjezdu ve vlasti, abyste si společně uvědomili, jaké převratné chvíle prožila vaše rodná země, a abyste si slíbili, že jako dobří její synové věrně s ní půjdete do šťastné budoucnosti. Zdravím Vás při této příležitosti srdečně a přeji Vašemu dílu radost i zdar — Zeněk Nejedlý.

Rozdělení úvěru na podporu volyňských Čechů v r. 1947

Svaz Čechů z Volyně obrátil se s dotazem na zemský národní výbor v Praze, jak byla rozdělena částka 2.000.000 Kčs, určená výhradně na podporu volyňských Čechů, z rozpočtového úvěru na r. 1947.

Pro informaci všem odbočkám a všem zájemcům o podporu citujeme odpověď

ZNV s tím, aby vešli ve styk s příslušnými národními výbory a využili této pomoci ZNV.

Na tamní přípis z 31. března t. r. sdělují, že úvěr 2.000.000 Kčs, na podporu volyňských Čechů v r. 1947, byl rozdělen takto: Ref. XIV poukázal Českosloven-

	Kčs
skému ústavu zahraničnmu	200.000,—
a dále pro ONV A ³	60.000,—
ONV Beroun	5.000,—
Bílina	10.000,—
Brod Havlíčkův	20.000,—
Broumov	30.000,—
České Budějovice	10.000,—
Nový Bydžov	10.000,—
Děčín	40.000,—
Domazlice	10.000,—
Dubá	10.000,—
Duchcov	10.000,—
Dvůr Králové n. L.	5.000,—
Frýdlant	60.000,—
Hora Kutná	5.000,—
Hradec Jindřichův	5.000,—
Hradec Králové	5.000,—
Hradiště Mnichovo	10.000,—
Chomutov	20.000,—
Jablonec n. N.	10.000,—
Jáchymov	10.000,—
Jaroměř	5.000,—
Jičín	10.000,—
Jilemnice	5.000,—
Kadaň	20.000,—
Kaplice	30.000,—
Kladno	5.000,—
Klatovy	15.000,—
Kraňovice	10.000,—
Krumlov Český	20.000,—
Lanskroutn	10.000,—
Lázně Mariánské	50.000,—
Liberec v.	5.000,—
Lipa Česká	10.000,—
Litoměřice	40.000,—
Loket	30.000,—
Louny	10.000,—
Mělník	5.000,—
Litomyšl	10.000,—
Most	15.000,—
Nejdek	10.000,—
Paka Nová	5.000,—
Pelhřimov	2.000,—
Planá	20.000,—
Plzeň v.	5.000,—
Podbořany	200.000,—
Poděbrady	5.000,—
Polička	10.000,—
Praha v. sever	5.000,—
Prachovice	10.000,—
Roudnice	5.000,—
Rychnov nad Kněžnou	3.000,—
Semily	5.000,—
Slaný	5.000,—
Stříbro	30.000,—
Sušice	20.000,—
Sluknov	10.000,—
Tachov	50.000,—
Teplá	30.000,—
Teplíce-Sanov	20.000,—

Trutnov	30.000,—
Týn Horšův	60.000,—
Ústí n. O.	10.000,—
Varnsdorf	5.000,—
Vrchlabí	10.000,—
Zámbek	10.000,—
Zátec	275.000,—
Zlútec	100.000,—
Celkem . . .	1.800.000,—
Od ref. XV pro ONV v Žatci	200.000,—
Celkem . . .	2.000.000,—

Pro rok 1948 I-VIII/48 bude přikázán ONV v Čechách úvěr v celkové výši 7.000.000,— Kčs.

Příděl krmiv pro dobytek vol. Čechů

Svaz Čechů z Volyně žádal ministerstvo zemědělství, aby vzhledem k mimořádně těžkým existenčním poměrům některých reemigrantů z řad vol. Čechů bylo na ně pamatováno se zvláštním přídělem krmiv pro dobytek. Min. zemědělství postoupilo naši žádost ministerstvu výživy, jehož odpověď uvádíme pro informaci:

Ministerstvo výživy sděluje Vám k Vašemu podání postoupenému sem podle příslušnosti ministerstvem zemědělství, že pro reemigranty rezervuje objemnou píci Národní pozemkový fond, který z tohoto titulu neodvádí seno a slámu na povinnou dodávku.

Jadná krmiva jsou volyňským Čechům přidělována prostřednictvím okresních národních výborů. Váš okres může těmto zemědělcům pro jejich potřebu uvolnit částečně i kukuřičnou a pšeničnou slámu, která se k nám dováží z Jugoslaviie a která jest Vašemu ONV přidělována v důsledku katastrofálního poškození suchem.

Kromě krmiv, která obdrží zemědělci na základě směrnic publikovaných v ediktální části Úředního listu č. 41 ze dne 18. II. 1948, mají reemigranti možnost získati 150 kg kukuřice na každé prase, které přihlásí k organizovanému výkrmu u některého hospodářského družstva. Od 1. III. 48 jest přidělováno chovatelům prasnic 100 kg kukuřice na každý vrh selat uskutečněný od tohoto data.

Pro jarní práce uvolňuje se nyní chovatelům tahoumek 25 kg otrub nebo krmné mouky na každou krávu. Kromě toho bylo přiděleno 100 kg kukuřice na každou dojnicí všem okresům katastrofálně poškozeným suchem v r. 1947. Těmto okresům bude v těchto dnech uvolněna dále ke krmným účelům tekutá melasa, která k nám byla dovezena z Maďarska.

O této skutečnosti vyrozumíte všechny reemigranty ve Vašem okrese.

Za ministryni: Dr. Passer, v. r.

Jestě jednou upozorňujeme kraje na tuto výzvu ČUZ:

Ministerstvo zahraničních věcí provádí prostřednictvím zastupitelských úřadů v cizině soupis sirotků po čs. krajanech. Osířelé děti budou dopraveny do vlasti, kde budou svěřeny péči Čs. ústavu zahraničního.

Upozornili jsme na akci v denních listech a přihlásil se nám velký počet rodin, které by sirotky přijaly na vychování, příp. adoptovaly. Tyto rodi-

ny přísně prověřujeme prostřednictvím velitelství SNB a okresní péče o mládež, pokud jde o záruku hmotného zaopatření a dobré výchovy dítěte.

Dozvěděli jsme se, že Svaz Čechů z Volyně zřídil sirotčinec pro osířelé děti po krajanech z Volyně (nynější stav 25 dětí).

Svaz Čechů z Volyně bude jistě mít finanční i technické obtíže s vedením útulku, doporučujeme proto, aby tito sirotci byli rovněž umístěni v rodinách. Tento návrh Vám podáváme s plným vědomím své zodpovědnosti. Velmi nám záleží na tom, aby umístění dětí bylo šťastné. Podle našeho názoru sebe lépe vedený útulek nemůže dětem nahradit teplo a kouzlo rodinného krbu. O děti by bylo skutečně dobře postaráno. Rodiče, kteří ztratili děti nebo nemohou mít děti vlastní, věnují jistě sirotkům veškerou potřebnou péči a lásku. Přihlášek máme mnoho a můžeme proto volit rodiny nejlépe situované a s nejlepším doporučením. Mezi žadateli jsou živnostníci, obchodníci, zemědělci, kteří hodlají sirotkům předati živnosti, obchody, nebo jim odkázati svůj majetek.

Žádáme Vás proto zdvořile, abyste věc dobře uvážili a sdělili nám své stanovisko.

S krajaňským pozdravem

Českoslov. ústav zahraniční v Praze.

Volyňské Čechy, kteří mají na udržování sirotky a kteří by byli ochotni odevzdat tyto sirotky na vychování do rodin, které děti postrádají, žádáme, aby oznámení o tom zaslali na Svaz Čechů z Volyně. Uveďte všech křestní jméno, příjmení, věk, u koho je nyní (příbuz. vztah).

Spolek ČSČK v Přerově nad Labem spolu s místním národním výborem v Přerově n. L. rozhodly se zaopatřiti 10 až 15 dětem rodinnou péči v řádných rodinách. Obec Přerov nad Labem leží v bohatém a úrodném Polabí a v místě jest péče o děti sirotky tradiční. Zaopatření jest bezplatné. Nastoupiti by mohly během prvé polovice příštího roku.

Všechny reemigranty z Volyně, kteří se obrací na Svaz Čechů z Volyně se žádostmi o informace a o zaslání různých potvrzení, ještě jednou důrazně upozorňujeme, aby vždy uváděli svoji zpáteční adresu. V zasláných nám dopisech a žádostech uveďte vždy číslo Vaší členské legitimace. Ulehčíte nám tak velmi práci. Připomínáme, že potvrzení o 20% slevě úhrady za zemědělské usedlosti vydáváme pouze členům SČZV.

Uchazeče o byty a rodinné domky v Žatci upozorňujeme, aby podávali své žádosti na MNV prostřednictvím našeho zástupce u bytového referátu MNV v Žatci p. Igora Pučáka (kancelář SČZV, Žatec, Šafaříkova 44).

Svaz Čechů z Volyně jest odkázán pouze na příspěvky svých členů. Žádné subvence nedostáváme. Aby-

chom mohli splnit všechny naše úkoly, musíme mít peníze. Žádáme proto naše členy, aby začali již vplácet členské příspěvky za rok 1948. V okresech, kde jsou odbočky SČZV, vplácejte členské příspěvky jejich prostřednictvím.

Volyňské Čechy, kteří by znali:

1. **Eugenii Veselou**, nar. 12. 11. 1912 v Šepotovce, poslední bytem v Rovně na Volyni.

2. **Františka Černohuba** a jeho manželku Marii, roz. Velechovskou, jejichž syn Oldřich, nar. 1920, padl v bojích u Dukly jako přísl. čs. zahr. armády z SSSR.

prosíme, aby nám laskavě zaslali svoje adresy, resp. adresy osob, po nichž pátráme, anebo jejich blízkých příbuzných. S ústními zprávami obraťte se na p. Náglu.

Dne 18. IV. 1948 pracovali na dobrovolných odklízovacích pracích v Žatci tito volyňští Češi: Rostislav Vlk, Vladimír Procházka, Antonín Nojman, Václav Pichrt, Ignác Větrovec, Václav Pecháček, Vladimír Hončík, Antonín Všetečka, Mikuláš Srkal, Vladimír Ruta, Václav Červenka, Vladimír Čížek, Antonín Kolář, Josef Zigl, Rudolf Děkoj, Iřina Voženilková, Lidie Řeháková, Teodozij Mašták, Alexandr Panek, Jirj Kašpar, Vladimír Khol, Mikuláš Khol, Václav Žitný, Vladimír Odstrčil, Oldřich Martiš, Pavel Matátek, Václav Jarolímek, Josef Horský, Eugen Chramosta, Václav Linhart otec, Václav Linhart syn. Tito dobrovolní pracovníci upravili hřbitov u prav. církve v Tyršově ul. v Žatci.

Odbočka SČZV v Litoměřicích oznamuje, že počínaje dnem 1. května t. r. úřední dny budou pouze jednou týdně, a to ve čtvrtek od 8 do 14 ho.

Budujeme sociální fond

Na svatbě sl. Věrušky Hubalové z Vrbic s p. Bedřichem Sebestou ze Sedlce bylo vybráno na podnět pana B. Albrechta 2000 Kčs na soc. fond. Všem dárcům děkujeme a novomanželům přejeme hodně štěstí na společné cestě.

Na svatbě Aničky Šedivé a Josefa Tomana na podnět Leona Dvořáka a Slávy Vítka bylo sebráno 1000 Kčs ve prospěch volyňských studentů v Žatci. — Dárcům srdečné díky a novomanželům přejeme hodně štěstí na společné cestě.

Na svatbě dne 30. III. 1948 br. Rostislava Kvaprla z Strojetic a slečny Marie Vaškové z Jakubovic bylo na podnět br. Anděla vybráno 1880 Kčs ve prospěch studentského domova a sirotků po padlých. — Dárcům srdečné díky a novomanželům hodně štěstí.

Na křtinách u br. Petra Nazarčuka ve Strachotíně byla provedena sbírka na soc. fond, která vynesla 2000 Kčs. Všem dárcům vřele děkujeme.

Na křtinách u p. Vlad. Karla v Hradišti bylo sebráno pro volyňské sirotky 280.— Kčs. Všem dárcům vřele děkujeme.

Pan Helebrant Josef, bytem Vršovice, ep. s, zaslal na sociální fond Kčs 1350.—. Vřele děkujeme.

KVĚTEN — SLOVANSKÁ ZEMĚDĚLSKÁ VÝSTAVA V PRAZE

Každý z nás musí vidět Slovanskou zemědělskou výstavu v Praze. Nejde jen o shlédnutí výstavy, ale hlavně poznat svou vlast, co se kde pěstuje, jaké máme k tomu stroje, co se kde chová, kde se to a neb ono může dostat. Je to velmi důležité a věřím, že senenajde ani jediný, který by výstavu nenavštívil. Co tam vše bude? Těžko popsat. Nejlépe, přihlásíte-li se k hromadnému zájezdu s vaší obcí. Na Zatecku se dosud přihlásilo 15 obcí, další budou následovat. Nečekejte s podáním přihlášky! Staré výstaviště je hodně přestavěno a vyrostlo mnoho nových pavilonů. Výstavní střed se slovanskou májí. Obdivuhodná aukční hala s lamedlovou konstrukcí, slovanské vesnice, přírodní divadlo pro 2.500 osob a světelná barevná fontána, na jejíž rozprašené vodní ploše bude promítán film. Bude tam velká přehlídka vývoje zemědělského lidu všech slovanských národů. Budou zde podrobnosti ze všech úseků zemědělské výroby, expozice strojů a hospodářských zvířat, drůbeže, nebude chybět ani hlemýždí farma!

Hlavní den, 16. květen, vyvrcholí Slovanská zemědělská výstava mohutnou oslavou stého výročí zrušení roboty. Prase alegorickými vozy, skupinami, tančícími lidové tance za doprovodu svých charakteristických kapel. Podle předběžných záznamů přijede do Prahy na 30.000 rolníků, žen a mládeže v krojích. Všichni se zúčastní průvodu. Lidové umění, tance a zpěvy slovanských národů budou slavit denně na výstavišti své triumfy.

Na tento festival se připravují v celém slovanském světě. Slovanské státy vyšlou taneční skupiny a pěvecké sbory, doprovázené vlastními hudbami v národních krojích. V Bulharsku soutěží v těchto dnech 7500 členů národopisných skupin, aby mohla být do Prahy vyslána nejlepší z nich. Kromě toho přijede z Bulharska výprava šedesátiletého tanečního a hudebního souboru, pod uměleckým vedením režiséra Státní opery v Sofii Bojana Danovského. Polské ministerstvo umění a kultury vysílá na Slovanskou zemědělskou výstavu umělecký soubor polské armády, který má čtyřicetiletý balet a čtyřicetpět hudebníků. Polští chlapi a děvčata předvedou polskou svatbu a staré polské zvyky a zatančí také Palestrovu „Píseň o zemi“. Z komitétu za

kulturu a umění v Bělehradě a z Moskvy se očekávají jména souborů v nejbližších dnech.

Bude dobré, když sebou si vezmeme nějakou tašku, do ní něco jídla a pak si do ní uložíme spoustu prospektů, těch věcí, které nás budou zajímat. Získáme tím ceníky a adresy, kam se máme v těchto věcech obracet. Věřím, že nebude jediného našeho rolníka, který by si nechal tuto přležitost ujít. Tož na shledanou na květnové Slovanské výstavě v Praze!

Jiří Klásek.

Ve snaze za vláhou

Jsou různé návrhy, jak se zařídit, aby se neopakovalo takové katastrofální sucho, jako bylo loňského roku. Jedni doporučují vysázet více lesů, jiní založit rybníky, aby v kraji byl vlhčí vzduch, nebo vybudovat vodní přehrady, aby v době sucha bylo čím zavlažovat.

Všechny tyto návrhy jsou dobré, ale i těžkopádné a vzhledem k potřebnému nákladu málo praktické.

Největším nepřítelem deště je vítr. Často začne pršet, ale zvedne se vítr a dešť se rozejde. Tomu větru je nutno postavit překážky, aby neměl po zemi snadný smyk! K tomu jsou dobré lesy; ty hodně větry zdržují. V lesnatých krajích prší výdatněji, až pateronásobně. Ale bylo by škoda rovnou, úrodnou půdu zasázet lesem.

Není jen Zatecko chudé na dešťové srážky. Úrodné kraje, nížinné roviny většinou bývají bez lesa a mívají podnebí stepní — očekávanou úrodu často velmi poškodí sucho.

Zde by bylo potřeba vysázet topolové nebo lipové aleje, rovnoběžné, vzdálené od sebe asi 2 km. Na vyšších místech, kde vane silný vítr, hustější, asi 1 km od sebe, v údolích a vesnicích by být nemusely. Topoly by se v řadách sázely asi ve vzdálenosti 2 m od sebe. Takto hustě vysázená řada, až by stromy vzrostly, vytvořila by jednu korunu a stromy by nerostly do šířky, nýbrž do výšky, jako v lese. Kdybychom vysadili stromy od sebe na čtyři—šest metrů, vytvořily by rozložitě, nízké koruny, což by nebylo dobré. I u silnic by bylo lépe vysadit

jen jednu řadu hustě, než obě strany, aby husté stromořadí mělo dost světla se stran! U těchto alejí by se nechávaly větve až od země, jen u silnic, aby se netvořily závěje, musely by být kmeny asi do výše 2 m holé.

Tyto větrolamy by se vysadily křížem, ale vždy tak, jak by to vyhovovalo podle cest, mezí, hranic a silnic. Až by tyto aleje vzrostly, jak by se kraj změnil, zdálky by vypadal jako samý les. V létě neprůhledný, ale široký v koruně asi 4—6 m. To by vláhu kraji určitě přitáhlo! Když na kopci by byla hustá, vysoká alej, tak se vítr zadržel a nemusel být po svahu dolů kilometry široký les.

Jak velký by byl náklad? Vypěstování těchto planých stromků je snadné a po vysazení rostou samy. Potřeba půdy na alej asi 4 m. Tak by zasazení znamenalo asi 4 promile půdní plochy. V dnešní době přesunu vlastnictví půdy by se to snadno zařídilo. Užitekvaly by se meze a břehy.

Co by tyto aleje ubraly okolním polím, vynahradila by vláha!

Stromky uhybnulé a polámané v těchto alejích by se znovu vysazovaly na účet majitele pozemku. J. Vacek.

Hospodářská plemena králíků

Ještě před krátkou dobou se zdálo, že propagované racionální králíkářství snad úplně zanikne, neboť jen málo bylo těch, kteří po léta chovu králíků zůstali tomtu věrni. Dnes, kdy masa stále je málo, tu králík a jeho chov pomůže v rodinách, obcích a ve státě. Druhou velmi výnosnou surovinou jsou králíčí kožky, které můžeme spotřebovat buď pro svoji domácnost nebo odprodat jako průmyslovou surovinu.

Druh králíků, které hodláme chovati, je z velké části závislý na typu a umístění králíkářny, dále na volném čase, který můžeme chovu věnovati, na barvě a upotřebitelnosti kožišiny v přírodním svém zbarvení.

Jednou z hlavních podmínek k provádění zdárného chovu je vhodná králíkářna.

Králík angorský je velmi výnosným. Skýtá jmeně maso a dává dobrou vlnu, ze které můžeme oblékat děti, a neb ji odprodat. Zvířata třeba nejméně obden lehce prokartáčovati, jednou týdně k tomu účelu vyhovujícím hřebem pročesati a každého čtvrt roku ostříhati. Hodnota vlny záleží na délce vlasu a na hustotě podsady.

Králík vídeňský bílý, modrooký, poskytuje vše, co od králíka a jeho chovu požadujeme. Svou střední velikostí o váze 3—4 kg poskytuje slušný kus masa a všestranně upotřebitelnou, dosti velkou kožišinu. Jelikož kožišina je barvy bílé, je zvláště způsobilá pro nejrůznější imitace a pro přebarvení na kteroukoliv jinou barvu.

Králík moravský modrý, mimo pěkných ušlechtilých barev má bezvadně lesklou a hladkou srst o délce 3,5 cm. s dobrou hustou podsadou. Barvu má ocelově šedou. 3—5 kg.

Králík číněla giganta, z původního malého králíka čínělového, který povstal náhodným křížením, a který byl

první vystavován r. 1913 na pařížské výstavě. Váha 3,5—4,5 kg. Barva srsti je šedá s černým stínováním. Vlas vykazuje trojí zbarvení, které dělíme na barvu spodní, vrchní a tak zvanou mezibarvu. Co se týče kožišiny, poskytuje nám tento druh velmi cenný materiál. Rychlý vzrůst, jímž se toto plemeno vyznačuje, umožňuje nám hlavně v přítomné době zásobití svoji kuchyní.

Králík francouzský stříbřitý neboli šampaňský. Váhy dosahuje 3—5 kg. Zbarvení srsti je tvořeno střídáním bílých, modrošedých a černých chloupků, kterému říkáme stříbřitost. Velká potřeba po této kožišině, doporučuje se ho chovat.

Pak následuje spousta jiných druhů králíků: Hermelinový, Castorrex, Holandský, Zaječ, Belgický obr a jiné. Všechny tyto druhy a mnoho jiných uvidíte na Slovanské hospodářské výstavě v Praze. Bude trvat celý měsíc, stačíte se vystřídát, neopomeňte vzít s sebou mláďe! Příručky o chovu králíků a drůbeže si můžete objednat: „Malochov“ - družstvo, Praha II, Křemencova ul. 8. Nezapomeňte: Hospodářská výstava v květnu — Praha! Jiří Klásek.

Mimořádný přiděl strojen. hnojiv

V těchto dnech stanovilo ministerstvo zemědělství mimořádný přiděl strojených hnojiv, a to dusíku na list pro cukrovku a chmel. Přiděl činí na každý hektar 15 kg čistého dusíku. Dále je vydáváno na hektar polních pícnin 5 kg čistě kyseliny fosforečné. Mimořádný přiděl bude zemědělcům vydáván rozdělovači strojených hnojiv podle výměr, ověřených MNV. IS

Letos nová úprava kontingentů vajec

400 mil. vajec ročně spotřebitelům

Podle prováděných úředních soupisů hospodářských zvířat pohybuje se stav slepic v českých zemích mezi 6½ až 7 miliony. Skutečný stav, jak bylo zjištěno při namátkových kontrolách, je však vyšší, neboť stále ještě zůstává 15—25% slepic zataženo. Podle stanovených kontingentů odevzdávají majitelé slepic ročně více jak 400 milionů vajec. Loňského roku byl splněn stanovený kontingent ve svém celku na 100%. Hospodáři, kteří kontingent splnili, mohli zbývající vejce prodati na volném trhu přímo spotřebitelům. Rozpočteme-li oněch 400 milionů vajec mezi spotřebitele, dostane při počtu tři milionů samozásobitelů každý náš spotřebitel asi 57 vajec ročně. Před válkou připadalo v CSR 106 vajec na osobu a rok. Úkolem pětilletky bude zvýšit početní stav slepic na 185% stavu dnešního.

Letos se provede nová úprava kontingentů vajec. Zemědělci budou odvádět vejce podle celkové výměry orné půdy, nikoliv podle počtu slepic. Větší zemědělské podniky, kde se slepice dosud nechovaly, budou nyní přinuceny zříditi si chov slepic.

Síti a sázeti. Chceme-li sklízet, musíme také sázit. Nezapomínejme ani na len a proso a vůbec rostliny olej-

naté. Využijme pro toto každý kousek půdy. Sázeme hodně zeleniny. Budeme-li mít my, bude mít stát — a bude-li mít stát, budeme mít my! Přemýšlejte o tom, jak bychom využili každý kousek půdy. J. K.

Umělou líheň kuřat uprostřed Prahy uvidíte na Slovanské zemědělské výstavě. V zasklené líně se proklube z vajec na svět přímo před zraky diváků 100 kuřat. Celkem bude vystavováno na 700 kusů drůbeže, kromě ostatního drobného hospodářského zvířectva.

Mor slepic se šíří. Ve čtyřech obcích rakovnického okresu se vyskytl zhoubný mor slepic. ONV nařídil očkování drůbeže proti šíření nákazy a zároveň upozornil hospodáře, aby uhynulou drůbež spálili.

Také u nás máme liščí farmy. Málokomu je známo, že u nás máme liščí farmy, kromě několika menších též státní, ve kterých se průměrně pěstuje na 2000 stříbrných, platinových a modrých lišek. Zvláště pěkné chovné kusy nám získávají cenné devisy, neboť se o ně zajímá cizina.

Od roku 1950 nový kalendář!

Dnem 1. ledna 1950 snad vstoupí v platnost nový kalendář. V něm má rok 12 měsíců, první měsíce každého čtvrtletí jsou po 31 dnech, ostatní po 30. Každé čtvrtletí začíná nedělí a končí sobotou, všechny měsíce budou mít po 26 pracovních dnech. Takto přijdeme k 364 dnům, jež doplňíme v normálním roce jedním světovým svátečním dnem na konci prosince, v roce přestupném dalším dnem svátečním na konci června. Všechny svátky by byly ustáleny na určitá data podobně jako všechny dny v týdnu.

Sedmiletý genius

Sedmiletá Carol Gallacherová v Glasgowě je skutečně geniální. Když jí byly dva roky, zpívala francouzsky Marseillaisu. Ve čtyřech letech četla Gulliverovy cesty. Když začala chodit do školy, užasl učitel nad jejími vědomostmi, a pro jistotu jí poslal na glasgowskou dětskou kliniku k psychoanalyse. Provedl jí jeden z vedoucích dětských psychologů. Při této zkoušce se počítá za normál sto bodů, sto dvacet až sto třicet znamená „skoro genia“, přes sto čtyřicet bodů „genia“. Nejlepší absolventi university dosáhli při této zkoušce pouze sto čtyřicet pět bodů. Carol měla sto osmdesát jeden bod. Její otec je námořní inženýr. Mimo školu je Carol normální děvčátko a hraje si s panenkami a svými družkami, ale hodně čte.

Ženatí studenti

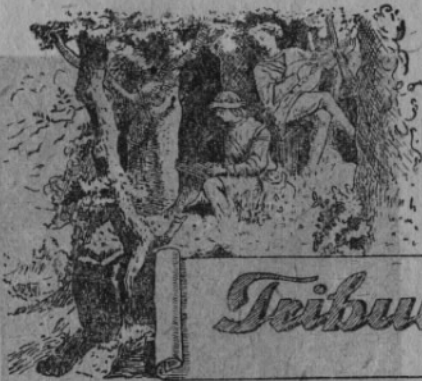
Americké vysoké školy posílají o prospěchu studentů pravidelně a velmi podrobné zprávy rodičům. Ale je-li student ženat, posílají zprávy ženě. A na universitě Vrinity College v Connecticutu zjistili, že se mnohem lépe učí studenti, jichž zprávy dostávají manželky, než když je dostávají otcové.

Proč?

Nemoc, která mne uvrhla do lůžka a dlouhé dny, týdny a měsíce, které musím trávit v zajetí bílého telidu v nemocnici, využil jsem ke čtení nových spisů presidenta Dr. E. Beneše. Jestliže řada lidí si kládla otázku „proč“ se u nás stal zvrát vnitřní politiky, jasně na tyto otázky dostane v těchto spisech odpověď. Jestliže někdo chce žít na zemi a ne v blažích, jestliže je uvědomělým vlastencem a chce žít ve své vlasti, musí si tyto knihy přečíst, prostudovat a z péra nejpopulárnějšího člověka, všemi milovaného našeho presidenta a světového státníka se vše doví. Umyslně nepiši odpověď na toto „proč“, poněvadž se vše dočtete v těchto spisech. Poznáte, jak se nás národ dostával ke svobodě, co bylo překážek, kdo a jak se k nám choval. Proběhn před vámi celý obraz dějin, diplomatického snažení, co dělal ten aneb onen státník, politik a stát. Kdo byl k nám upřímný, kdo nás zrazoval aneb se takticky stáhl, aby nám nemusil pomoci.

Poznáte, že jsme ve vlasti, která jediného nepřítele a tím je Německo. Pochopíte v nové době, co to je „Bizonie“, co by nás čekalo, jaké zájmy sleduje určitá skupina lidí na západě. Nejsem politik, nikdy jsem se o to nezajímal, mým cílem bylo umění, ale dnešní život a doba si vynutila, aby každý občan se o tyto věci zajímal, nechce-li, aby zase byl nemile překvapen.

Přečtete si knihy Dr. E. Beneše: „Paměti“, „Sest let v exilu“, a také z péra anglického spisovatele Mackenzieho „Dr. E. Beneš“. Zde není tendence, ale holá fakta, jak to bylo! Proč dnes náš prezident podepsal to aneb ono. Všichni Volynští máme rádi a zbožňujeme našeho velkého presidenta, a chceme-limu rozumět, musíme si jeho spisy důkladně prostudovat. Pak si dáte každý jasnou odpověď sám. Pak odmitnete tu aneb onu „septandu“, stanete se platnými občany Československé republiky. Nechci tvrdit, že jimi nejste! Známe vás dobře, jste vlastenci obětaví a dokázali jste to činy. Proto jest nutné, abyste poznali z péra nejpopulárnějšího náš státní zápas o samostatnost, kdo ji zabezpečuje a zbavili jste se klamných dojmů, které se u nás snažily budit reakční skupiny lidí. Pak se zbavíte zbytečných mrzutostí, výčitek, že se nám ve vlasti křivdí a správné pochopíte a zhodnotíte směr vývoje událostí z hlediska státní existence. Zapojíte se do celku rodiny Čechů a Slováků. Zde nejde jen o vítězství politické strany, zde jde o zaručení svobody našeho státu.

„Byl pozdní večer —
první máj — večerní
máj — byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce
hlas, kde borový zavánel
háj“

K. H. Máchy: „Máj“

Tribuna mladých

1. MÁJ

Jako bledá mlha rozplývá se dnes již doba, kdy 1. máj — Svátek práce — se nesměl slavit. Z pozadí těch šedých krupějí mlhy vychází nové jaro, zářící jasnými paprsky — svobodný a jednotný 1. máj. Ale první máj neslaví jenom lidé, slaví jej i příroda. Ta příroda, která dává lidem život a sílu. V ten den vlastně začíná teprve opravdové jaro — jaro šťastné, veselé, radostné a jaro mladé, plno různých krás a vůní, které proměňují zemi v opravdový pozemský ráj. Stromy se obalují pestrými barvami květů, jež spolu s listovou zelení tvoří tak krásnou kytici, tak báječnou, jak v pohádce — kytici neumělou, prostou — přírodní. Městské parky a sady promění se naráz v pohádkový háj, kde za večerního šera tančí bílé víly a ptačí sbor prozpěvuje slavné intrády jara. Rozlehlé lesy pokryjí se novou příkrývkou — mnohem radostnější, mladší — příkrývkou jara. Ale ani ten osamělý keř, kdes v ústraní rostoucí, nezůstane pozadu, i on uká-

že svůj život, svou mládost a radost. Jakmile dlouhé paprsky jarního slunce prozáří clonu oblohy a přihřejí, hned se pokryje drobnými lístečky a pestrými květy.

Na břehu rybníka, který ještě nedávno byl pokryt tvrdým ledem, vyrostly bílé a červené květy. Po modré hladině tiše plyne poněkud nejasný odraz toho velikého slunce, které dává toto všechno pozemské štěstí, radost ze života a život vůbec. Majestátně, jak obrovská loď po nedozírném oceánu, pluje tato velká koule po rozlehlé obloze a zahřívá ten nový, probouzející se život.

Příroda slaví svou mládost. A proto nesmíme ani my zůstat pozadu za přírodou. Musíme také oslavit své mládí, radost z vykonané práce a posílit se do práce nové, radostné, která nám musí připravit šťastnou budoucnost. A první krok k tomu bude oslava 1. máje — Svátku práce, která nám musí zabezpečit mír.

Zidlický.

Volyňským středoškolákům

Mnozí z Vás, milí kamarádi, již před absolvováním střední školy uvažujete o tom, v jakém oboru po maturitě zakotvíte, abyste mohli na jedné straně své schopnosti uplatnit a na druhé straně zvolit si povolání, ve kterém se budete cítit šťastni.

Na Volyňi v době banderovských přeřadů jsem vešel dobře vyzbrojené domobraně — Huleč. Vytvořil jsem z mladých volyňských Čechů dokonale vyzbrojenou a pohyblivou jednotku, se kterou se nám velmi dobře dařilo veškeré akce proti početnějším banderovským skupinám.

Byl jsem tehdy velmi mladý velitel a přesto jsem po každé bitce velmi pečlivě studoval chování jednotlivých kamarádů v boji. Porovnával jsem dobré typy se špatnými, až konečný průměr, který mi z této krystalisace vznikl, bych popsal takto: *dobře vyzbrojený, silný, rychlý, přitom však prozíravý.*

Mladý Volyňák při střetnutí s nepřitelem zachováva obdivuhodný klid. Řekl bych „ruský klid“. Zdravost úsudku a schopnost samostatného rozhodování. Při útoku je nenapodo-

bitelně rychlý, přitom však prozíravý. Hůř je tomu při ústupu a obraně, kdy tyto fáze boje jenom podlamují sebe-důvěru mladého Volyňáka a je třeba zkušeného velitele, aby ovládl vzniklou svízelnou situaci.

K naší cíti však dlužno říci, že staré české pořekadlo „Co Čech, to hejtmán“, velmi přiléhá mentalitě našich hochů. V kritických situacích našlo se vždy několik jedinců, kteří dovedli vydat rychlý a dobrý rozkaz. Je zajímavé, že přesto, že jsem v pozdější době prožil s našimi hochy všechny boje až k vítěznému konci, můj názor na charakteristiku mladého Volyňáka, vojáká, se v zásadních věcech nezměnil. Nechci zde generalisovat, byly i u nás výjimky, to však nebyly základní rysy naší povahy, a proto při všeobecném pozorování nejsou směrodatné. Při čtení úvodu mého článku zjistíte se bude někomu zdát, že jsem odbočil od thema, ale není tomu tak. Úmyslně jsem charakterisoval osobu mladého Volyňáka, abych poukázal na to, že je přímo hříchem,

aby naši mladí maturanti si ne zvolili za své povolání aktivní vojenskou službu v Československé armádě.

Ještě letos do konce dubna je možno si podat žádost o přijetí do vojenské akademie. Po dvou letech (u letců po třech letech) dosáhnete hodnosti poručíka a stojíte na prahu vojenské kariéry. To, že výchova v polsko-ruském prostředí zvýšila klady naší vojenské povahy, to že k našim srdcím neproniklo v žádné formě kapitulantsví a že znáte takřka všechny slovanské jazyky, při dnešní politické koncepci Vám dává, milí kamarádi, všechny předpoklady k tomu, abyste se stal: československými důstojníky. Uvažujte o tom a budete-li chtít znát bližší informace, obraťte se na moji adresu.

Npor. Emil Cilc, v. ú. 4664 Zatec,
p. schr. 21-S.

Příhlásky do 1. ročníku Průmyslové školy sochařské a kamenické v Hořicích je nutno podat do 8. května t. r. na tiskopise, který vydá ředitelství školy. Počet žáků je omezen a pozdější přihlášky jsou bezúčelné.

Výnosem ministerstva sociální péče byly upraveny výchovavací příspěvky pro učně v hučnictví v úběbních oborech tavič a valčář měsíčními částkami od 900 Kčs do 1200 Kčs. Podle tohoto výnosu mohou být sazby vyplacených zpětně za dobu od 1. září 1947.

Sklářský průmysl potřebuje nové mladé průkopníky ušlechtilého řemesla. Přijme jich však jen omezený počet. Je proto nutno, aby se mladí chlapci rozhodli již dnes. Budou školeni v útulných internátech, kde je o ně všestranně postaráno. Navštěvují odborné přednášky předních sklářských odborníků a Sklářskou školní huť v Horní Chrábské. Informace podá sociálně politické oddělení ústředního ředitelství závodů sklářských, Praha II, Revoluční třída.

Dvě volyňské kamarádky rády by poznaly dva slušné kamarády z Volyně k vážnému seznámení. Stáří 28—32 let. Zn.: „Rádi se poznáme“.

Kdo by měl zájem o osídlení velko-statku, Nová Ves v okrese libereckém, nechť se přihlásí na akční výbor NF, Liberec — venkov.

Hotel Savoy-Westend ve Spindlerově Mlýně nabízí celoroční zaměstnání pro 6 volyňských Čechů s platem 1500—2000 Kčs měsíčně podle výkonu. K tomuto náleží byt a strava a také prádlo. Uchazečky upozorňujeme, že hotel jest položen v hornatém lázeňském a rekreačním místě a patří k nejlepším podmínkám ve Spindl. Mlýně. Příhlásky zasílejte urychleně přímo na správu hotelu, neboť sezona se začne 20. května t. r.

Kdo by měl zájem o hospodářskou usedlost (bývalý nár. spr. politicky nespolehlivý), která má 8 ha půdy, živý a mrtvý inventář a pěkné stavby, nechtě se ihned přihlásí na adresu: Osídlovací úřad Dvůr Králové. Jedná se o usedlost: Brody čp. 15, okres Jaroměř.

Upozorňuji volyňské pěstitele chmele, že přijímám závazné nabídky na koše a nůše na chmel. Také veškeré opravy vyřizují v době nejkratší.

Josef Krejčík

košíkář

Žatec

u Libočanské zastávky č. 681

Hledáme

Oprava. V čísle 15. VS v rubrice „Hledáme“ byla omylem uvedena ve zprávě Vladimíra Doležala nesprávná adresa. Má být: „Vlad. Doležal, Úsov č. 30, okres Zábřeh na Moravě, hledá svého syna Vladimíra.“ Byla připojena podobizna.

Josef Karlík, Janovice II. č. 62, pošta Horní Verneždice u Bromova, hledá své kamarády, kteří s ním sloužili u hudby při 1. praporu v roce 1915 v Tomášově. Jsou to: Josef Průša (Mirohošť), František Dvořák (Martínovka), Ludvík Knop (Špakov), Josef Průša (Česká Janovka). Jsou potřební jako svědci v soudní věci.

Anna Jánová, dříve bytem v Soběsukách čp. 11, okr. Žatec, má u ONV v Žatci přiznanou jednorázovou výpomoc ve výši 1400 Kčs. Poněvadž se jmenovaná odstěhovala bez udání adresy, žádáme všechny, kdo ji znají, aby ji na tuto zprávu upozornili. Nebude-li výpomoc vyzvednuta v nejkratší době, bude vrácena.

Emillie Augustová, Žatec, nám. dr. E. Beneše 155, hledá svou dceru Annu, která se provdala za Poláka Jizka Vitkovského. Po jeho smrti se provdala za jakéhosi Donhöffnera. Jmenovaná se narodila v Bielohrudce, okr. Verba. Posledně bydlela v Dubně, odkud ji Němci vzali na nucené práce, pravděpodobně někam do okolí francouzských hranic.

Marie Holoměřková, Temenice 411 u Moravského Šumperka, hledá svého bratra Vladimíra Holoměřka, posledně zaměstnan na nádraží v Sienklevičuvce na Volyni.

Marie Bilanová, t. č. Krnov, Masarykovo nám. č. 22, vdova po neznámém Bilanu Mikuláši, pocházející z obce Brustur, okr. Tlačevo, Zakarpatská Ukrajina prosí přísluš. čl. zahr. armády ze SSSR o laskavé podání zprávy na shora uvedenou adresu o osudu jejího manžela, který pravděpodobně byl příslušníkem zahr. armády, kde se stal také neznámým. 3937/C-1948.

Vzpomínáme

Jaroslav Hruška, nar. 27. 11. 1913 ve Volkově na Volyni, padl dne 17. 9. 1944 v těžkých bojích u Dukly.

Odešel jsi, ale v našich srdcích budeš žít.

Prosíme všechny, kdož jste znali jeho dobré srdce, vzpomeňte s námi! Budíž Ti země česká lehkou!

Manželka a děti.

Jos. Fidranský, nar. 12. 4. 1905 v Českých novinách, padl v hrdinném boji dne 9. 9. 1944 u Dukly.

Byl statečný a miloval svou vlast. Těžký osud vyrval jej od nás, avšak zůstane i nadále ve vzpomínkách.

Prosíme všechny, vzpomeňte s námi. - Manželka, matka, bratr a sestra.

Vzpomínáme

V tomto měsíci je tomu tři roky, že padl v boji na Slovensku u Vrútku pp. Vladimír Krovský, nar. 13. 5. 1921 ve Zdobumově na Volyni.

Byl dobrým vlastencem, miloval svůj národ, nebylo mu však dopřáno, aby se dočkal svobody, za kterou šel bojovat.

Budíž Ti země česká lehkou!

Padl jsi, ale v našich srdcích budeš žít věčně! Manželka a děti.

Antonín Nedbálek, nar. 1919 v Dlouhém Poli u Dubna na Volyni, padl za osvobození vlasti dne 13. IX. 1944 u Velké Polanky v bojích u Dukly.

Drahý Toníku, vzpomínáme a nikdy nezapomeneme! Budíž Ti země lehkou! Rodiče, bratrance a příbuzní.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Alexandr Petr	5. 6. 1924 rolník	Podlesice 13	09.449
	17. 3. 1947 M. Usídlen 3. 3. 1947 Lahovice 14, okr. Bílín.		
Alexandrová Josefa	21. 6. 1890 rolnice	Krošna Č.	02.117
	13. 2. 1947 T. Usídlena 23. 2. 1947 Prchbach, okr. Kraslice.		
Alexandrovičova Naďa	8. 3. 1910 domácnost	Vysoká Č. 44	06.472
" Antonie	10. 6. 1932 školák	"	06.476
" Fedor	28. 1. 1936 školák	"	06.474
" Jevgenie	14. 9. 1937 školák	"	06.475
	10. 3. 1947 T. Usídlena 1. 31. 3. 1947 Lžetín, okr. Stříbro, 2. 12. 4; Ner; Hut, okr. Ner. Hut.		
Altman Antonín	12. 5. 1911 krejčí	Slavuta 4	10.024
" Naděžda	20. 7. 1915 domácnost	"	10.025
" Jiřina	7. 6. 1933 školačka	"	10.026
" Antonie	28. 8. 1936 školačka	"	10.027
" Helena	22. 9. 1938 školačka	"	10.028
" Marie	29. 8. 1941 dítě	"	10.029
" Emilie	16. 8. 1944 dítě	"	10.030
	17. 3. 1947 T. Usídlení: Staré Sedliště, okr. Tachov 24. 3. 1947.		
Altmann Emanuel	1896 rolník	Podlisky	14.535
" Marie	1900 domácnost	"	14.534
" Emilie	1924 domácnost	"	10.535
" Běta	1920 domácnost	"	14.536
	24. 3. 1947 Š. Usídlení: Nem. Libina č. 74, okr. Šumperk.		
Altman Emil	11. 5. 1908 rolník	Slavuta 5	10.060
" Antonie	20. 5. domácnost	"	10.061
" Josef	12. 2. 1934 školák	"	10.062
" Slavěna	8. 9. 1938 školák	"	10.063
" Vladimír	16. 1. 1944 dítě	"	10.064
" Marie Policová	18. 6. 1886 domácnost	"	10.065
	17. 3. 1947 T. Usídlení: Nové Sedlo 55, okr. Žatec 12. 4. 1947.		
Altmann Josef	15. 9. 1904 rolník	Buršovka 46	28.890
" Olga	10. 8. 1908 domácnost	"	28.891
" Helena	10. 10. 1931 školačka	"	28.892
	1. 28. 4. 1947 SV, 2. 5. 5. 1947 P. Usídlení: Soběchleby u Podb. 2. 5. 1947 M. Černoc, 5. 5. 47.		
Altman Tedor	23. 9. 1908 rolník	Buderáš	31.124
" Marie roz. Ráčková	23. 9. 1911 domácnost	"	31.125
" Jiřina	30. 10. 1911 školačka	"	31.126
" Marie	2. 9. 1935 školačka	"	31.127
" Antonín	27. 11. 1938 školák	"	31.128
" Marie Macková	1926 domácnost	"	31.129
	30. 4. 1947 B. Usídlení: Úterý č. 121, okr. Planá 9. 5., Líkařice, okr. Podb. 2. 5. 1947.		
Altmann Václav	4. 3. 1900 rolník	Buršovka 52	28.860
" Emilie	4. 3. 1904 domácnost	"	28.862
" Helena	6. 3. 1929 domácnost	"	28.861
" Miloslav	29. 6. 1931 školák	"	28.863
	1. 28. 4. 47 SV, 2. 6. 5. 47 P. Usídlení 1. Siřem u Podb. 2. 5. 47, M. Černoc 96-99, o. Podb. 8. 5. 47.		
Altman Václav	5. 4. 1904 truhlář	Slavuta 1	10.019
" Libuše	19. 1. 1911 domácnost	"	10.020
" Jaroslav	24. 8. 1937 školačka	"	10.021
	17. 3. 1947 T. Usídlení: Staré Sedliště, okr. Tachov 24. 3. 1947.		
Altmann Vladimír	9. 5. 1898 rolník	Buršovka 54	28.887
" Olga	1901 domácnost	"	28.888
" Emilie	26. 11. 1926 domácnost	"	28.889
	1. 28. 4. 47 SV, 2. 5. 47 P. Usídlení: 1. Soběchleby okr. Podb. 29. 4. 47, 2. Soběchl. 36. 4. 5. 47.		
Altmanová Marie	23. 6. 1946 dítě	Buderáš	31.263
" Mikuláš	21. 10. 1940 školák	"	31.265
" Helena	21. 9. 1942 dítě	"	31.264
	30. 4. 1947 B. Usídlení: Kryry 219, okr. Podbořany 15. 5. 1947.		
Altmanová Olga	1903 domácnost	Podlisky	14.479
" Marie	1928 domácnost	"	14.480
" Vladimír	rolník	"	14.481
" Rosalie	1930 studující	"	14.482
	24. 3. 1947 Š. Usídlení: Něm. Libina, okr. Šumperk.		
Altmanová Věra	30. 10. 1898 rolnice	Buršovka 40	28.900
" Helena	25. 12. 1921 domácnost	"	28.901
	28. 4. 1947 P. Usídlení: Malá Černoc 15, okr. Podbořany 2. 5. 1947.		
Anderle František	1889 rolník	Antonovka 10	04.005
" Marie	4. 5. 1882 domácnost	"	04.006
" Josef	4. 4. 1932 školák	"	04.007
" Ludmila	1889 dělnice	"	04.008
" Alexandr	1937 školák	"	04.009
	4. 2. 1947 T. Usídlení: Frauenreit 13, okr. Tachov 12. 6. 1947.		

Anděl Alexandr	15. 1. 1918	rolník	Noviny České	24.574
" Antonie	21. 7. 1921	domácnost	"	24.575
" Jifina	5. 1941	děcko	"	24.576
" Vlastimil	3. 9. 1942	děcko	"	24.577
19. 4. 1947 Df. Usídlení: Tvršice, okr. Žatec 19. 4. 1947.				
Anděl Antonín	24. 1. 1909	rolník	Lipiny 13	15.729
" Marie roz. Stehliková	14. 4. 1914	domácnost	"	15.730
" Rostislav	12. 4. 1936	školák	"	15.731
" Nina	24. 2. 1940	školák	"	15.732
" Anežka Stehliková	1888	domácnost	"	15.733
27. 3. 1947. Ž. Usídlení: 1. Staňkovic 57, okr. Žatec 27. 5. 1947. 2. Staňkovic 19, okr. Žatec 8. 5. 1947.				
Anděl Bohumil	18. 1. 1905	rolník	Hlinsk	25.185
" Anna roz. Kuchyňková	24. 12. 1908	domácnost	"	25.186
" Rostislav	5. 3. 1908	studující	"	25.187
18. 4. 47 Š. Usídlení: OKMZ Šternberk 19. 4. 1947.				
Anděl Bohuslav	21. 8. 1921	rolník	Noviny České 19	30.573
" Antonie roz. Peterková	15. 2. 1924	domácnost	"	30.574
" Helena	29. 8. 1944	dítě	"	30.575
29. 4. 1947 Ž. Usídlení: 1. Staňkovic 57, okr. Žatec 29. 4. 1947. 2. Staňkovic 4, okr. Žatec 28. 6. 1947.				
Anděl Jaroslav	1919	rolník	Noviny České	09.084
" Marie	1925	domácnost	"	09.085
" Rostislav	1946	dítě	"	09.086
13. 3. 1947 Š. Usídlení: Petrovice, okr. Šumperk 13. 6. 1947.				
Anděl Josef	28. 5. 1896	rolník	Hlinsk	25.713
" Olga roz. Valentová	5. 1. 1902	domácnost	"	25.714
" Libuše	21. 2. 1933	školačka	"	25.715
" Rostislav	12. 2. 1935	školačka	"	25.716
" Alexandr	5. 6. 1937	školačka	"	25.717
18. 4. 1947 Š. Usídlení: OKMZ Šternberk 19. 4. 1947.				
Anděl Josef	1901	pekař	Hušče	16.086
" Marie		domácnost	"	16.087
" Rostislav	1932	školák	"	16.087
27. 3. 1947 Š. Usídlení: Petrovice, okr. Šumperk.				
Anděl Karel	21. 2. 1876	rolník	Hlinsk	25.657
" Marie roz. Hajklová	29. 5. 1876	domácnost	"	25.638
18. 4. 1947 Š. Usídlení: OKMZ Lanškroun 19. 4. 1947.				
Anděl Václav	9. 2. 1912	rolník	Noviny České	30.307
" Františka	5. 6. 1914	domácnost	"	30.308
" Emil	25. 2. 1939	školák	"	30.309
" Libuše	17. 11. 1943	dítě	"	30.310
1. 29. 4. 1947 R, 2. 16. 5. 1947 Š. 1: Frankštát, okr. Šumperk 14. 5. 1947, 2. Frankštát 16. 5. 1947.				
Anděl Vladimír	27. 11. 1900	rolník	Hlinsk	25.632
" Marie roz. Tučková	18. 8. 1910	domácnost	"	25.633
" Jaroslav	24. 7. 1929	rolník	"	25.634
" Helea	3. 2. 1932	domácnost	"	25.635
" Vladimír	19. 7. 1934	školák	"	25.636
18. 4. 1947 Š. Usídlení: OKMZ Lanškroun 19. 4. 1947.				
Andělová Emilie roz. Formánková ¹	10. 11. 1890	domácnost	Hlinsk	25.196
" Václav ²	18. 12. 1916	rolník	"	25.197
" Anna ¹	12. 12. 1922	domácnost	"	25.198
18. 4. 1947 Š. Usídlení: ² OKMZ Šternberk 19. 4. 1947, ¹ Dl. Dol. Loučka 21. 5. 1947.				
Andělová Emilie roz. Kolárová	26. 5. 1900	rolnice	Hrušvice 46	28.850
" Miroslav	23. 2. 1929	domácnost	"	28.851
" Antonín	3. 11. 1872	domácnost	"	28.852
27. 4. 1947 Ž. Čejkovic 22, okr. Žatec 27. 4. 1947.				
Andělová Julie	3. 8. 1912	domácnost	Noviny České	30.528
" Věra	28. 1. 1932	školačka	"	30.529
" Václav	24. 2. 1937	školačka	"	30.530
29. 4. 1947 Ž. Usídlení: Staňkovic 57, okr. atec 29. 4. 1947.				
Andělová Libuše roz. Kočová	20. 2. 1913	domácnost	Hrušvice	32.945
" Vladimír	9. 4. 1935	školák	"	32.946
" Slavěna	27. 12. 1938	školák	"	32.947
11. 5. 1947 Ž. Usídlení: Čejkovic 23, okr. Žatec 11. 5. 1947.				
Andrě Evžen	4. 4. 1928	student	Okolok	33.003
Andresová Antonie	2. 6. 1899	rolník	Krošná Česká	01.564
" Anděla	27. 4. 1927	účetní	"	01.565
16. 5. 47 T. Usídlení: Vrbky 5, okr. Roudnice 16. 5. 47.				
Andresová Emilie	6. 5. 1899	rolnice	Okolok 74	11.753
" Marie	16. 4. 1870	domácnost	"	11.734
13. 2. 1947 T. Usídlení: Moclav 60, okr. Horšův Týn.				

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný zástupce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Žatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.